

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

15 MAI 1956.

PROJET DE LOI sur le registre du commerce.

RAPPORT
FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION SPECIALE (1)
PAR M. JANSSENS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a procédé à un examen approfondi du projet de loi qui vous est transmis par le Sénat. Elle y a consacré cinq séances.

Il n'est pas inutile de rappeler brièvement les antécédents de la réforme du Registre du Commerce.

A la suite des travaux d'une Commission constituée en 1946 par S. A. R. le Prince Régent, à l'initiative de M. De Smaele, Ministre des Affaires économiques de l'époque, le projet de loi initial a été déposé sur le bureau du Sénat, en janvier 1953. Il a été examiné et rapporté par la Commission sénatoriale des Affaires économiques, en 1954, à la veille de la dissolution des Chambres.

Relevé de la caducité et amendé par le gouvernement actuel, le projet a été réexaminé par une Commission spéciale composée de membres des Commissions de la Justice, des Affaires économiques et des Classes Moyennes. Sur rapport de M. Servais, le Sénat l'a adopté en sa séance du 6 décembre 1955.

(1) Composition de la Commission : MM. Philippart, président; Charpentier, De Clerck, De Gryse, Dequae, Eeckman, Fimmers, Hermans, le Hodey, Nossent, Van den Boeynants, Van Hamme, — Cudell, Daman, Debunne, Deruelles, Detiège, Dieudonné, Gelders, Hossey, Housiaux, Merlot (J.-J.). — Janssens, Merchiers.

Voir :

391 (1955-1956) :

- N° 1 : Projet transmis par le Sénat.
- N° 2 à 8 : Amendements.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

15 MEI 1956.

WETSONTWERP op het handelsregister.

VERSLAG
NAMENS DE
BIJZONDERE COMMISSIE (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER JANSSENS.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uwe Commissie heeft het wetsontwerp dat U door de Senaat werd overgemaakt, grondig onderzocht. Zij besteedde hieraan vijf vergaderingen.

Het is niet overbodig een korte terugblik te werpen op de voorgeschiedenis van de hervorming van het handelsregister.

Ten gevolge van de werkzaamheden van een Commissie die in 1946, op initiatief van de heer De Smaele, toenmalig Minister van Economische Zaken, door Z. K. H. de Prins-Regent werd ingesteld, werd het oorspronkelijk wetsontwerp in januari 1953 in de Senaat ingediend. Het werd onderzocht en verslag werd erover uitgebracht door de Senaatscommissie van Economische Zaken, in 1954, aan de vooravond van de ontbinding der Kamers.

Na opheffing van verval en wijziging door de huidige Regering, is het ontwerp opnieuw onderzocht geworden door een Bijzondere Commissie, samengesteld uit leden van de Commissie van Justitie, van Economische Zaken en van Middenstand. Op het verslag van de heer Servais, heeft de Senaat het aangenomen in zijn vergadering.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Philippart, voorzitter; Charpentier, De Clerck, De Gryse, Dequae, Eeckman, Fimmers, Hermans, le Hodey, Nossent, Vanden Boeynants, Van Hamme, — Cudell, Daman, Debunne, Deruelles, Detiège, Dieudonné, Gelders, Hossey, Housiaux, Merlot (J.-J.). — Janssens, Merchiers.

Zie :

391 (1955-1956) :

- N° 1 : Ontwerp overgemaakt door de Senaat.
- N° 2 tot 8 : Amendementen.

Il convient de souligner que le présent projet est lié à deux autres qui forment les compléments nécessaires de la réforme envisagée :

1°) le projet n° 389 portant modification du Titre I^{er}, du livre I^{er} du Code de Commerce (loi du 15 décembre 1872) et de la loi du 9 juillet 1926 organique des Conseils de Prud'hommes.

Ce projet est le plus fondamental des trois; il conditionne les deux autres. Il élargit, en effet, dans une mesure importante, la notion de l'acte de commerce (voir le rapport de ce projet).

2°) le projet n° 390 portant modification du Titre II, du livre I^{er} du Code de Commerce (loi du 15 décembre 1872) concernant les conventions matrimoniales des commerçants.

Notons immédiatement que votre Commission a estimé devoir amender légèrement le texte transmis par le Sénat et ce pour deux raisons : l'une relative au fond de certains articles, l'autre parce qu'il est apparu que le texte flamand ne correspondait pas toujours à la terminologie usuelle de la langue néerlandaise. Votre Commission a chargé le Département des Affaires économiques de réexaminer le texte à cet égard.

I. — Discussion générale.

Après avoir fait adopter sa proposition de soumettre les trois projets à une seule et même discussion générale, le Ministre des Affaires économiques a exposé que le projet de loi sur le Registre du Commerce a un double objet :

1°) En établissant un cadastre de toutes les activités commerciales, il constituera une documentation précieuse pour l'étude des problèmes de la distribution. Cette étude est actuellement malaisée, l'Institut National des Statistiques ne disposant pas de sources suffisantes qui lui permettent de fournir, à ce sujet, des renseignements précis. C'est spécialement à cette fin qu'il est indispensable de créer un Registre Central du Commerce.

2°) En réprimant sévèrement le commerce clandestin, il réalisera une des principales revendications des classes moyennes. En effet, celles-ci se plaignent depuis longtemps de subir une concurrence déloyale de la part d'un grand nombre d'artisans qui exercent, à titre d'appoint, des activités commerciales, en échappant aux charges sociales et fiscales qui pèsent sur les commerçants régulièrement immatriculés. C'est pourquoi le projet n° 389 étend la notion de l'acte de commerce en y englobant « toute prestation d'un travail principalement matériel fournie en vertu d'un contrat de louage d'industrie, du moment qu'elle s'accompagne, même accessoirement, de la fourniture de marchandises. »

Cette disposition vise donc la grande majorité des artisans.

Désormais, le coiffeur qui vend quelques produits de beauté, le jardinier qui livre des semences, des plantes ou des engrais, l'ouvrier électricien qui fait, après ses heures de travail, des placements ou des transformations chez des particuliers, en fournissant de la marchandise, seront considérés comme commerçants et soumis à toutes les obligations des commerçants.

Le Ministre a spécialement insisté sur le fait que les activités commerciales d'appoint doivent être habituelles; les activités occasionnelles demeurant exclues de la législation sur le Registre du Commerce.

Men verliese niet uit het oog, dat dit wetsontwerp verband houdt met twee andere, die de nodige aanvullingen uitmaken van de voorgenomen hervorming :

1°) het wetsontwerp n° 389 houdende wijziging van Titel I, van Boek I, van het Wetboek van Koophandel (wet van 15 december 1872) en van de organieke wet van 9 juli 1926 op de Werkrechtshraden.

Dit wetsontwerp is de grondslag waarop beide andere berusten. Het verruimt inderdaad in belangrijke mate het begrip van de daad van koophandel. (Zie verslag over dit ontwerp.

2°) het wetsontwerp n° 390 houdende wijziging van Titel II, van Boek I, van het Wetboek van Koophandel (wet van 15 december 1872) betreffende de huwelijks-overeenkomsten der kooplieden.

Laten wij er dadelijk op wijzen dat Uwe commissie gemeend heeft de door de Senaat overgemaakte tekst enigzins te moeten wijzigen, dit om twee redenen : de ene betreffende de inhoud van bepaalde artikelen; de andere, omdat het gebleken is dat de Vlaamse tekst niet altijd overeenstemt met de gebruikelijke terminologie van de Nederlandse taal. Uwe Commissie heeft het Departement van Economische Zaken gelast de tekst in dit opzicht te herzien.

I. — Algemene beraadslaging.

Nadat zijn voorstel om de drie ontwerpen gelijktijdig aan een algemene raadpleging te onderwerpen was aangevaard, heeft de Minister van Economische Zaken er op gewezen, dat het wetsontwerp op het handelsregister een tweevoudig doel nastreeft :

1°) een kadaster opmaken van alle handelswerkzaamheden, dat een kostbare documentatie zal uitmaken voor de studie van de distributievraagstukken. Deze studie is thans moeilijk uit te voeren, daar het Nationaal Instituut voor Statistiek niet over voldoende gegevens beschikt om daarover nauwkeurige inlichtingen te kunnen verstrekken. Het is vooral om die reden dat de instelling van een Centraal Handelsregister onontbeerlijk is.

2°) de sluikhandel streng beteugelen, waardoor een der voornaamste eisen van de Middenstand zal ingewilligd worden. Sinds lang klagen de middenstanders immers over de oneerlijke concurrentie die hun wordt aangedaan door een groot aantal ambachtslieden die een bijkomstige handelsactiviteit hebben en zich onttrekken aan de sociale en fiscale lasten die de regelmatig ingeschreven handelaars te dragen hebben. Het ontwerp n° 389 heeft dan ook het begrip « daad van koophandel » uitgebreid door ook als dusdanig te beschouwen : « elke levering van hoofdzakelijk materieel werk gedaan uit hoofde van een verhuring van diensten, zodra zij, zelfs op bijkomstige wijze, vergezeld gaat van de levering van waar. »

Door deze bepaling wordt dus de grote meerderheid der ambachtslieden bedoeld.

Voorlaan zal zowel de kapper die enkele schoonheidsmiddelen verkoopt, als de hovenier die zaad, planten of meststoffen verkoopt en de werkmans-electricien die na zijn dagtaak installaties aanlegt of veranderingen bij particulieren uitvoert, met levering van de benodigdheden, als handelaars worden beschouwd, met alle verplichtingen die voor deze gelden.

De Minister legde vooral de nadruk erop dat de bijkomstige handelswerkzaamheden een gewone werkzaamheid moeten zijn; de toevallige werkzaamheden vallen niet onder de toepassing van de wetgeving op het handelsregister.

Tout en reconnaissant qu'il sera souvent difficile d'établir la frontière exacte entre les artisans qui devront se faire immatriculer et ceux qui échapperont à cette obligation, il a conclu en déclarant que la réforme adoptée par le Sénat devra s'effectuer progressivement, vu l'énorme travail administratif qu'elle comportera. Il y aura environ 700.000 personnes à immatriculer. De plus, cette réforme entraînera des frais considérables : au moins 20 millions. C'est pourquoi le projet prévoit une légère taxe à acquitter par les commerçants.

Après cet exposé introductif du Ministre, la discussion générale s'est, en fait, limitée à la question de savoir si les artisans devaient ou non se faire inscrire au Registre du Commerce. Plusieurs commissaires se sont déclarés partisans de cette obligation; d'autres ont préconisé la création d'un registre à double volet.

Certains membres ont mis en doute l'efficacité et l'utilité même du projet. Pourquoi faut-il étendre la notion de l'acte de commerce? Les dispositions actuelles du code de commerce, précisées par la doctrine et la jurisprudence, sont suffisamment claires en ce qui concerne la limite à établir entre le commerçant et l'artisan. Il suffirait, dès lors, d'améliorer la loi de 1924 en renforçant les sanctions.

D'autres commissaires ont estimé que le projet n'allait pas assez loin. Les mesures envisagées n'élimineront pas le commerce ni le travail clandestins. Les artisans tourneront facilement la loi. Ils feront acheter les fournitures par leurs clients et feront établir les factures à leur nom.

D'ailleurs, les classes moyennes veulent faire apparaître au grand jour non seulement les activités commerciales mais aussi toutes les activités artisanales. L'Etat lui-même en profitera par le jeu de l'imposition fiscale. Il faut donc établir un seul registre pour les commerçants et les artisans.

Plusieurs membres ont, à cet égard, fait état des avis exprimés par le Conseil Supérieur des Classes Moyennes, le Conseil Central de l'Economie et l'Institut d'Etudes économiques et sociales des Classes Moyennes.

Dans sa réponse, le Ministre des Affaires économiques a combattu l'idée d'étendre à *tous les artisans* l'obligation de se faire inscrire au Registre du Commerce.

Après en avoir délibéré avec son collègue des Classes Moyennes, il est arrivé à la conclusion qu'il était préférable de déposer, à bref délai, un projet de loi spécial instituant un registre des artisans. Il en a indiqué les raisons :

1°) Il ne faut pas confondre la *ratio legis* du Registre du Commerce avec celle du Registre des Artisans. Le premier tend à la création d'un état-civil du commerçant; le second n'a qu'un but limité : faire apparaître tout l'artisanat sur le plan fiscal, afin de lutter contre le commerce et le travail clandestins. A ce sujet, le Ministre a répété que les artisans « purs », c'est-à-dire non assimilés aux commerçants, ne constituent en fait qu'une infime minorité : laveurs de voitures, giletières, certaines couturières, etc.

2°) Au point de vue pratique, le registre unique entraînerait des difficultés et des complications administratives. Avec le projet actuel, les Greffes des tribunaux de Commerce seront déjà surchargés. Si on y ajoute le recensement des artisans, il seront débordés. De plus, l'extension proposée entraînerait une refonte complète du projet dont le vote définitif subirait un nouveau retard. Or, les classes moyennes attendent impatiemment la loi sur le Registre du Commerce.

Wellicht zal het moeilijk zijn een scherpe scheidingslijn te trekken tussen de ambachtslieden die zich wel zullen moeten laten inschrijven en degenen die niet in aanmerking komen, zo besloot de Minister, maar de door de Senaat aanvaarde hervorming zal geleidelijk moeten doorgevoerd worden wegens de reusachtige administratieve arbeid die ermede gepaard gaat. Circa 700.000 personen zullen moeten ingeschreven worden. Bovendien zal deze hervorming aanzienlijke uitgaven meebrengen : ten minste 20 miljoen. Daarom werd in de tekst bepaald dat de handelaars een geringe taxe zullen moeten betalen.

Na deze inleidende uiteenzetting van de Minister liep de algemene bespreking in feite uitsluitend over de vraag of de ambachtslieden zich al dan niet in het handelsregister moeten laten inschrijven. Verschillende leden spraken zich ten gunste van deze verplichting uit; anderen stelden voor een register met twee vakken aan te leggen.

Sommige leden betwijfelden of het ontwerp doelmatig, zelfs nuttig is. Waarom moet het begrip « daad van koop-handel » uitgebreid worden? De huidige door de rechtspraak en de rechtsleer gepreciseerde bepalingen van het Wetboek van Koophandel zijn duidelijk genoeg wat betreft het tussen de handelaar en de ambachtsman te maken onderscheid. Een verbetering van de wet van 1924 door verscherping van de sancties zou dus volstaan.

Andere leden waren de mening toegedaan dat het ontwerp niet ver genoeg reikt. De overwogen maatregelen zullen noch aan de sluikhandel, noch aan het sluikwerk een einde maken. De ambachtslieden zullen de wet gemakkelijk kunnen omzeilen. Zij zullen de benodigdheden door de klanten laten kopen en de factuur op hun naam laten opmaken.

De middenstanders willen trouwens niet alleen de handelswerkzaamheid maar ook de ambachtelijke werkzaamheid in het volle daglicht stellen. De Staat zelf zal er baat bij hebben door de in te vorderen belastingen. Bijgevolg moet een enkel register worden opgemaakt voor de handelaars en de ambachtslieden.

Verscheidene leden hebben, in het verband, verwezen naar de adviezen van de Hoge Raad voor de Middenstand, de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en het Instituut voor Economische en Sociale Studiën van de middenstand.

In zijn antwoord bestreed de Minister van Economische zaken het denkbild *alle ambachtslieden* te verplichten zich in het handelsregister te laten inschrijven.

Na overleg met zijn collega van Middenstand is hij tot de gevolgtrekking gekomen dat het beter ware eerlang een bijzonder wetsontwerp in te dienen tot instelling van een ambachtsregister en wel om volgende redenen :

1°) de *ratio legis* van het handelsregister mag niet worden verward met die van het ambachtsregister. Het eerste strekt er toe een burgerlijke stand van de handelaar tot stand te brengen; het tweede heeft een beperkt doel : gans het ambachtswezen bekend maken op fiscaal gebied; ten einde de sluikhandel en het sluikwerk te kunnen bestrijden. In dit verband herhaalde de Minister dat de « eigenlijke » ambachtslieden, namelijk degenen die niet met de handelaars gelijkgesteld worden, feitelijk slechts een kleine minderheid vormen : rijtuigenwassers, vestenmaaksters, sommige naaisters, enz.

2°) In practisch opzicht zou het enig register administratieve moeilijkheden en verwickelingen meebrengen. De griffiers van de handelsrechtbanken zullen met het huidige ontwerp reeds werk te over hebben. Worden ze daarenboven belast met de inschrijving der ambachtslieden dan zijn ze zeker overstelpt. Bovendien zou de voorgestelde uitbreiding een volledige omwerking van het ontwerp meebrengen, zodat de eindstemming andermaal zou uitgesteld worden. De middenstanders wachten evenwel met ongeduld op de wet op het handelsregister.

Le Ministre des Classes Moyennes s'est entièrement rallié aux vues de son collègue des Affaires économiques. Il s'est déclaré partisan de la création d'un registre spécial pour les artisans et s'est engagé à déposer un projet de loi dans ce sens après les vacances de Pâques.

Après une nouvelle discussion, l'amendement qui tendait à l'institution d'un registre du commerce et de l'Artisanat (n° 291/7) a été finalement repoussé par 11 voix contre 11. La Commission a considéré comme implicitement rejetés tous les autres amendements qui s'y rattachaient.

II. — Discussion des articles.

Articles 1 et 2.

Un Commissaire a estimé que ces deux articles étaient superflus.

Le Ministre des Affaires économiques a répondu qu'ils avaient été insérés dans le projet sur la proposition du Conseil d'Etat. Celui-ci a estimé qu'il fallait soigneusement distinguer entre deux notions : d'une part, l'immatriculation du commerçant et l'inscription complémentaire tenant lieu d'immatriculation et, d'autre part, l'inscription modificative. En effet, les délais et les dispositions pénales concernant ces deux formes d'inscription diffèrent les unes des autres.

L'article 1^{er} a été adopté par 10 voix et 8 abstentions; l'article 2 par 9 voix et 6 abstentions.

Article 3.

Un commissaire a déposé un amendement (391/5) tendant à supprimer cet article. Il a déclaré qu'en effet ce n'est pas l'immatriculation au Registre de Commerce qui confère la qualité de commerçant, mais bien les dispositions des articles 1 à 3 du Code de commerce.

Le Ministre a répondu que du point de vue juridique il en était bien ainsi. Mais l'article en discussion n'a d'autre portée que le renversement de la preuve de la qualité de commerçant. L'inscription étant un acte volontaire, c'est en connaissance de cause qu'une personne la demandera. Normalement donc, les demandeurs d'inscription seront des personnes soumises aux obligations des commerçants. L'article permettra dorénavant aux plaideurs d'assigner valablement devant le Tribunal de Commerce une personne inscrite au Registre de Commerce. Il appartiendra à cette dernière d'établir, éventuellement, qu'elle n'a pas la qualité de commerçant. Le fardeau de la preuve est donc renversé.

L'amendement a été repoussé par 8 voix contre 5 et 1 abstention.

L'article est adopté par 8 voix et 6 abstentions.

Article 4.

Adopté par 8 voix et 6 abstentions.

Articles 5 à 7.

Un commissaire a demandé si les sociétés visées à l'article 5 doivent indiquer dans le document d'immatriculation l'identité des associés.

Le Ministre des Affaires économiques a répondu affirmativement. Mais ces associés ne doivent pas demander une immatriculation personnelle.

Les articles 5 à 7 ont été adoptés par 8 voix et 6 abstentions.

De Minister van Middenstand was het volkomen eens met de opvattingen van zijn collega van Economische Zaken. Hij zeide voorstander te zijn van de instelling van een bijzonder register voor de ambachtslieden en beloofde na het Paasreces in die zin een wetsontwerp in te dienen.

Na een nieuwe discussie wordt het amendement, dat strekt tot instelling van een handels- en ambachtsregister (n° 291/7) ten slotte met 11 tegen 11 stemmen verworpen. De Commissie heeft de overige amendementen die daarbij aansloten als impliciet verworpen beschouwd.

II. — Bespreking der artikelen.

Artikelen 1 en 2.

Een Commissielid acht beide artikelen overbodig.

De Minister van Economische Zaken antwoordt dat zij in het ontwerp zijn ingevoegd op voorstel van de Raad van State. Deze was van oordeel dat een duidelijk onderscheid diende gemaakt tussen twee begrippen : enerzijds de immatriculatie van de handelaar en de als immatriculatie geldende bijkomende inschrijving, en anderzijds de wijzigende inschrijving. De termijnen en de strafbepalingen zijn immers verschillend voor die twee vormen van inschrijving.

Het eerste artikel wordt aangenomen met 10 stemmen en 8 onthoudingen, artikel 2 met 9 stemmen en 6 onthoudingen.

Artikel 3.

Een commissielid dient een amendement in (391/5), dat ertoe strekt dit artikel weg te laten. Hij verklaart dat het inderdaad niet de inschrijving in het Handelsregister is die de hoedanigheid van handelaar verleent, maar wel de bepalingen van de artikelen 1 tot 3 van het Wetboek van Koophandel.

De Minister antwoordt dat dit van juridisch standpunt uit wel degelijk zo is. Het artikel in kwestie heeft echter geen andere strekking dan het bewijs van de hoedanigheid van handelaar om te keren. Daar de inschrijving een vrijwillige daad is, wordt zij door een persoon met kennis van zaken aangevraagd. Normaal zullen de aanvragers van een inschrijving dus personen zijn die aan de verplichtingen van de handelaars onderworpen zijn. Dit artikel zal de pleiters voortaan in de mogelijkheid stellen een persoon die in het Handelsregister is ingeschreven rechtsgeldig vóór de Rechtbank van Koophandel te dagvaarden. Die persoon zal eventueel het bewijs moeten leveren dat hij de hoedanigheid van handelaar niet bezit. De bewijslast is dus omgekeerd.

Het amendement werd met 8 tegen 5 stemmen en 1 onthouding verworpen.

Het artikel wordt met 8 stemmen en 6 onthoudingen aangenomen.

Artikel 4.

Aangenomen met 8 stemmen en 6 onthoudingen.

Artikelen 5 tot 7.

Een commissielid vraagt of de in artikel 5 bedoelde vennootschappen in het inschrijvingsstuk de identiteit van de vennoten moeten vermelden.

De Minister van Economische Zaken antwoordt bevestigend. Die vennoten moeten echter geen persoonlijke inschrijving aanvragen.

De artikelen 5 tot 7 worden met 8 stemmen en 6 onthoudingen aangenomen.

Article 8.

Au 3° de l'article 8, le Gouvernement a proposé un texte plus clair concernant les conditions de nationalité. En effet, le 3° dispose que le commerçant qui a eu plusieurs nationalités successives doit préciser le mode et la date d'acquisition de la nationalité qu'il possède au moment de l'immatriculation. L'amendement a été adopté à l'unanimité.

Sur intervention d'un commissaire, le Gouvernement a déposé au 4° un amendement qui oblige le commerçant à indiquer, éventuellement, la date du prononcé ou de la transcription du divorce. Cet amendement a également été adopté à l'unanimité.

Un commissaire a demandé, au 8°, si toute modification survenant aux documents justificatifs, par exemple aux numéros de licence, doit faire l'objet d'une inscription modificative.

Le Ministre a répondu que le commerçant doit déclarer les références des documents justificatifs de son activité, par exemple les licences. Toute modification qui viendrait à affecter un de ces documents devrait donc faire l'objet d'une mention modificative au Registre de Commerce. Il ne peut toutefois être question d'obliger le commerçant à faire procéder à une inscription modificative de son immatriculation chaque fois que le numéro de sa licence vient à changer.

L'article 8 ainsi amendé est adopté par 8 voix et 6 abstentions, certains amendements ayant été repoussés.

Article 9.

Un commissaire s'est demandé si le 2° de l'article ne faisait pas double emploi avec les 4° et 8°.

Le Ministre a répondu qu'il n'y avait aucune tautologie en cause. En effet, l'objet social d'une société commerciale peut avoir un champ beaucoup plus étendu que les activités exercées réellement. Le Ministre a cité un exemple : une firme ayant pour objet social des activités coloniales, peut se limiter dans la pratique à des activités de transport.

Un autre commissaire a fait observer une anomalie : les indications exigées au 7° de l'article 8, concernant les personnes physiques, ne sont pas reproduites au 5° de l'article 9. Le Ministre a reconnu la justesse de cette observation; il a déposé un amendement à l'article 9, 5°, qui a été adopté à l'unanimité.

L'article ainsi amendé a été adopté par 8 voix et 6 abstentions.

Articles 10 à 20.

Les articles 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, et 18 ont été adoptés sans discussion.

Au sujet des articles 13 et 14, le Ministre des Affaires Economiques a insisté sur le fait qu'il existe deux espèces d'inscriptions modificatives : les unes devant être préalables, les autres postérieures. Doivent dorénavant faire l'objet d'une inscription modificative préalable, toutes les modifications qui affectent l'activité exercée par le commerçant. Au contraire, toute autre modification ne peut, à l'instar de la législation actuelle, qu'être faite postérieurement.

Les articles 19 et 20 ont été adoptés à l'unanimité.

Artikel 8.

Bij het 3° van artikel 8 stelt de Regering een duidelijker tekst voor betreffende de nationaliteitsvoorwaarden. Het 3° bepaalt inderdaad dat de handelaar die verscheidene opeenvolgende nationaliteiten gehad heeft de wijze en de datum van verkrijging dient te bepalen van de nationaliteit die hij op het ogenblik van de inschrijving bezit. Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Ingevolge een opmerking van een commissielid, stelt de Regering bij het 4° een amendement voor, waarbij de handelaar verplicht wordt eventueel de datum van de uitspraak of van de overschrijving van de echtscheiding op te geven. Dit amendement wordt eveneens eenparig aangenomen.

Bij het 8° vraagt een lid van de Commissie of iedere wijziging in de bewijsstukken, b.v. de nummers van de vergunningen, het voorwerp moet uitmaken van een wijzigende inschrijving.

De Minister antwoordt dat de handelaar de verwijzingen naar de bewijsstukken van zijn werkzaamheid, b.v. de vergunningen, moet opgeven. Iedere wijziging in een van die stukken zou dus het voorwerp moeten uitmaken van een wijzigende vermelding in het Handelsregister. Er kan echter geen sprake van zijn, de handelaar te verplichten zijn inschrijving te doen wijzigen telkens als het nummer van zijn vergunning verandert.

Het aldus gewijzigde artikel 8 wordt met 8 stemmen en 6 onthoudingen aangenomen, nadat sommige amendementen werden verworpen.

Artikel 9.

Een commissielid vraagt of het 2° van dit artikel geen overbodige herhaling is van het 4° en het 8°.

De Minister antwoordt dat er geen tautologie in het spel is. Het maatschappelijk doel van een vennootschap kan inderdaad een veel uitgestrekter gebied omvatten dan de werkelijk uitgeoefende werkzaamheden. De Minister haalt een voorbeeld aan : een firma die als maatschappelijk doel koloniale werkzaamheden heeft kan zich in de praktijk tot vervoerbedrijvigheid beperken.

Een ander commissielid vestigt de aandacht op een tegenstrijdigheid : de vermeldingen die bij het 7° van artikel 8 betreffende de natuurlijke personen worden geeïst, werden niet opgenomen in het 5° van artikel 9. De Minister geeft toe dat die opmerking gegrond is en dient op artikel 9, 5°, een amendement in, dat eenparig wordt aangenomen.

Het aldus gewijzigd artikel wordt met 8 stemmen en 6 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 10 tot 20.

De artikelen 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 en 18 worden zonder bespreking aangenomen.

In verband met de artikelen 13 en 14 legt de Minister van Economische Zaken de nadruk erop dat er twee soorten van wijzigende inschrijvingen bestaan : de ene moeten vooraf, de andere achteraf geschieden. Moeten voortaan het voorwerp uitmaken van een voorafgaande wijzigende inschrijving, alle wijzigingen in verband met de door de handelaar uitgeoefende werkzaamheid. Daarentegen mag iedere andere wijziging, zoals in de huidige wetgeving bepaald is, alleen achteraf geschieden.

De artikelen 19 en 20 worden eenparig aangenomen.

Article 21.

Un commissaire a observé qu'il y avait une contradiction entre cet article et l'article 12. Il a proposé de supprimer les mots : « personne physique ou morale belge ou étrangère ».

Le Ministre des Classes Moyennes s'est déclaré d'accord. Ces mots, a-t-il dit, ont été maintenus par erreur. En effet, le Sénat n'a pas voulu imposer aux sociétés, personnes morales, de faire immatriculer tous leurs fondés de pouvoir.

La Commission, épousant ce point de vue, s'est ralliée à l'amendement. L'article ainsi amendé a été adopté à l'unanimité.

Articles 22 et 23.

Un commissaire a déposé un amendement tendant à confier l'organisation du registre central du commerce à l'Institut d'Etude économique et sociale des Classes Moyennes.

Le Ministre des Classes Moyennes s'y est opposé. Il faut, a-t-il déclaré, placer le Registre Central du Commerce sous la direction immédiate du Ministre des Classes Moyennes. Il est à noter d'ailleurs que l'Institut mentionné par l'auteur de l'amendement a une autre mission.

L'amendement a été repoussé.

La Commission a adopté ensuite une proposition émanant d'un commissaire et remplaçant les mots : « le Ministre qui a les Classes Moyennes dans ses attributions », par le terme : « le Ministre des Classes Moyennes », puisqu'un département des Classes Moyennes a été créé.

L'article ainsi amendé a été adopté à l'unanimité.

L'article 23 a été adopté sans discussion.

Articles 24 à 26.

Un commissaire s'est inquiété du mécanisme de la procédure proposé par cet article. Il a observé qu'un jugement, en matière civile et commerciale, ne vaut, en règle générale, que lorsqu'il est signifié et que les délais de recours sont expirés. Dès lors, comment le référendaire ou le greffier des juridictions qui ont prononcé ces jugements auront-ils connaissance de leur signification ?

Le même commissaire a observé, en ce qui concerne le 3°, que ce n'est pas le Tribunal qui prononce le divorce. Le divorce est autorisé par le Tribunal et c'est l'officier de l'état civil qui prononce ou transcrit le jugement, selon qu'il s'agit d'un divorce par consentement mutuel ou pour cause déterminée.

Le même commissaire a estimé que la solution du problème réside dans l'article 548 du code de procédure civile.

Le Ministre des Classes Moyennes a admis la pertinence des remarques formulées. En ce qui concerne les jugements de divorce, le Gouvernement a déposé un amendement chargeant l'officier de l'état civil de transmettre la copie conforme de la transcription au Registre central du Commerce. Cet amendement a fait l'objet d'un nouvel article 25, de sorte que le numérotage des articles suivants est modifiée.

En ce qui concerne la question de l'opposabilité du jugement à l'égard du Référendaire ou du Greffier, le Ministre a estimé que cette difficulté doit être résolue par les arrêtés d'exécution de la loi.

Artikel 21.

Een commissielid merkt op dat er tegenstrijdigheid is tussen dit artikel en artikel 12. Hij stelt voor de woorden « een Belgisch of vreemd natuurlijk rechtspersoon » weg te laten.

De Minister van Middenstand stemt daarmee in. Hij verklaart dat die woorden bij vergissing zijn blijven staan. De Senaat heeft inderdaad de vennootschappen, rechtspersonen, niet willen verplichten al hun gemachtigden te laten inschrijven.

De Commissie deelt dit standpunt en keurt het amendement goed. Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 22 en 23.

Een commissielid stelt een amendement voor, dat er toe strekt de inrichting van het Centraal Handelsregister toe te vertrouwen aan het Instituut voor Economische en Sociale Studiën van de Middenstand.

De Minister van Middenstand verzet zich daartegen. Hij verklaart dat het Centraal Handelsregister onder de onmiddellijke leiding van de Minister van Middenstand moet geplaatst worden. Trouwens het Instituut waarvan de indieners van het amendement gewaagt, heeft een andere taak.

Het amendement wordt verworpen.

De Commissie hecht vervolgens haar goedkeuring aan een voorstel van een commissielid, tot vervanging van de woorden « de Minister die bevoegd is voor de Middenstand » door de woorden « de Minister van Middenstand », aangezien er een Ministerie van Middenstand werd opgericht.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 23 wordt zonder bespreking aangenomen.

Artikel 24 tot 26.

Een lid van de Commissie maakt zich bezorgd over het mechanisme van de in dit artikel voorgestelde procedure. Hij merkt op dat in burgerlijke en handelszaken een vonnis, in 't algemeen slechts geldig is wanneer het betekend wordt en wanneer de termijnen van het beroep verstreken zijn. Hoe zullen de referendaris of de griffier van de rechtbanken die deze vonnissen hebben uitgesproken dan weten of zij betekend zijn ?

Hetzelfde commissielid merkt in verband met het 3° op dat het niet de Rechtbank is die echtscheiding uitspreekt. De echtscheiding wordt toegestaan door de Rechtbank en het is de ambtenaar van de burgerlijke stand die het vonnis uitspreekt of overschrijft, naargelang het een echtscheiding door onderlinge toestemming of wegens een bepaalde oorzaak betreft.

Hetzelfde commissielid is van mening dat de oplossing van het probleem ligt in artikel 548 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

De Minister van Middenstand geeft toe dat de gemaakte opmerkingen gegrond zijn. Wat de vonnissen tot echtscheiding betreft, dient de Regering een amendement in, waarbij de ambtenaar van de burgerlijke stand belast wordt het eensluidend afschrift van de overschrijving op het Centraal Handelsregister over te maken. Dit amendement maakt het voorwerp uit van een nieuw artikel 25, zodat de nummering van de volgende artikelen gewijzigd is.

Ten aanzien van de kwestie van het verzet tegen het vonnis tegenover de Referendaris of de Griffier, is de Minister van mening dat die moeilijkheid door de uitvoeringsbesluiten van de wet moet worden opgelost.

Les articles 24 et 25 (nouveau) sont adoptés à l'unanimité.

Les articles 25 et 26 (art. 26 et 27 nouveau) sont adoptés sans discussion.

Article 27. (art. 28 nouveau).

Des commissaires ont demandé quelle serait la procédure instituée par cet article. — La même objection qu'à l'article 24 a été soulevée. — Comment le référendaire ou le greffier sauront-ils qu'un jugement ou un arrêt de radiation sont coulés en force de chose jugée? En effet, ils demeurent dans l'ignorance des appels et des pourvois en cassation éventuels, puisque c'est la partie demanderesse qui doit faire les significations. Les délais de rigueur, tels que ceux qui existent en matière de faillite, sont rares.

D'autre part, un commissaire s'est demandé quelles personnes il fallait assigner. Faut-il assigner le défendeur sur l'action en radiation, ou bien faut-il également assigner le référendaire ou le greffier?

Un commissaire a émis l'avis qu'il suffit d'assigner la personne intéressée; mais le Tribunal ordonnera au Référendaire ou au Greffier de procéder à la radiation requise; c'est l'article 548 du Code de procédure civile qui sera dès lors d'application.

Un autre commissaire a estimé que la loi devrait prévoir la dénonciation de l'appel ou du pourvoi en cassation au Greffe du Tribunal qui a prononcé le jugement, comme il arrive en certaines matières civiles.

Le Ministre des Classes Moyennes a répondu que la procédure relative à la notification de la décision ayant acquis force de chose jugée pour sa mention en marge de l'immatriculation, doit être réglée par les arrêtés d'exécution de la loi.

Article 28 (art. 29 nouveau).

Un commissaire a demandé des explications sur la raison d'être de cet article.

Le Ministre des Classes Moyennes a déclaré que cet article constituait une dérogation au principe établi par l'article 27, prescrivant qu'un jugement est nécessaire pour procéder à la radiation d'une personne du Registre du Commerce. Dans certains cas, par exemple en matière de législation sur les étrangers, on a estimé qu'il ne fallait pas de jugement lorsqu'il était patent que le commerçant ne remplissait plus les conditions requises.

Le Ministre a déclaré que cet article vise principalement des personnes de nationalité étrangère; comme il existe de nombreux recours particuliers, l'Administration a préféré une formule générale. Elle a voulu éviter une énumération limitative des recours.

Le commerçant peut justifier d'un recours administratif prévu par la réglementation particulière qui régit ses activités.

L'article est adopté à l'unanimité.

Articles 29 à 34.

Les articles 29 à 34 (30 à 35) sont adoptés sans discussion.

Articles 35 et 36 (art. 36, 37 et 38 nouveau).

Ces deux articles ont fait l'objet d'une longue discussion. Un membre s'est élevé avec vigueur contre ces dispositions qui ont pour effet, dit-il, d'écarter du prétoire les

De artikelen 24 en 25 (nieuw) worden eenparig aangenomen.

De artikelen 25 en 26 (art. 26 en 27 nieuw) worden zonder bespreking aangenomen.

Artikel 27 (art. 28 nieuw).

Sommige leden van de commissie vragen welke de rechtspleging is die bij dit artikel wordt ingevoerd. Hetzelfde bezwaar werd gemaakt als voor artikel 24. Hoe zullen de referendaris of de griffier weten dat een vonnis of een arrest tot doorhaling in kracht van gewijsde is getreden? Zij verkeren inderdaad in de onwetendheid omtrent eventueel beroep of voorziening in cassatie, aangezien het de eiser is die de betekening moet doen. Bindende termijnen zoals zij inzake faillissement bestaan zijn zeldzaam.

Anderzijds vraagt een commissielid zich af welke personen moeten gedagvaard worden. Moet de verweerder gedagvaard worden op de vordering tot doorhaling of moet de referendaris of de griffier eveneens gedagvaard worden?

Een commissielid is van mening dat het volstaat de betrokken persoon te dagvaarden; de Rechtbank zal echter de Referendaris of de Griffier bevelen tot de vereiste doorhaling over te gaan; derhalve is artikel 548 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering van toepassing.

Een ander commissielid meent dat de wet zou moeten bepalen dat hoger beroep of voorziening in cassatie kan worden aangegeven ter Griffie van de Rechtbank die het vonnis heeft uitgesproken, zoals dit in sommige burgerlijke zaken gebeurt.

De Minister van Middenstand antwoordt dat de rechtspleging betreffende de betekening van de beslissing die door de vermelding ervan op de kant van de inschrijving in kracht van gewijsde is getreden, door de uitvoeringsbesluiten van de wet moet geregeld worden.

Artikel 28 (art. 29 nieuw).

Een commissielid vraagt uitleg over de reden van bestaan van dit artikel.

De Minister van Middenstand antwoordt dat dit artikel een afwijking was van het beginsel van artikel 27, waarbij bepaald wordt dat een vonnis vereist is om over te gaan tot de schrapping van een persoon in het Handelsregister. In sommige gevallen, b. v. inzake wetgeving op de vreemdelingen, heeft men gemeend dat er geen vonnis vereist is, wanneer het klaarblijkelijk is dat de handelaar niet aan de vereiste voorwaarden voldoet.

De Minister verklaart dat dit artikel vooral slaat op de personen van vreemde nationaliteit; daar er talrijke bijzondere rechtsmiddelen bestaan, heeft het Bestuur een algemene formule verkozen. Het heeft een beperkende opsomming van de rechtsmiddelen willen vermijden.

De handelaar kan aantonen dat een administratief beroep is ingesteld op grond van de reglementering die op zijn werkzaamheid van toepassing is.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 29 tot 34.

De artikelen 29 tot 34 (30 tot 35) worden zonder bespreking aangenomen.

Artikelen 35 en 36 (artikelen 36, 37 en 38 nieuw).

Die twee artikelen maken het voorwerp uit van een lange bespreking. Een lid verzet zich meteen tegen die bepalingen, die z. i. ten gevolge hebben dat de niet regel-

commerçants non régulièrement immatriculés. Le commerçant doit être autorisé à régulariser sa situation en cours d'instance; ainsi le but de la loi sera atteint. Il a déposé un amendement dans ce sens.

Ce membre a déclaré que la sanction est absolument exorbitante du droit commun; elle frappe de déchéance des actions fondées sur des actes qui, dans leur essence, tels qu'une lettre de change, un aval, etc., sont des actes de commerce. De plus, les actions reconventionnelles sont également annihilées par la disposition! En effet, leur sort est lié aux actions principales.

Plusieurs commissaires ont appuyé l'auteur de cet amendement, en déclarant que les sanctions pénales prévues dans le projet suffisaient. L'un d'eux a cependant estimé qu'il ne fallait pas exagérer la portée de la disposition. Lorsque l'action est déclarée irrecevable, le demandeur supportera les frais mais pourra réassigner après avoir demandé son immatriculation. La seule difficulté qui subsiste, c'est le cas dans lequel une action doit être intentée dans un délai de rigueur, prescrit à peine de nullité. Dans cette éventualité, le jugement d'irrecevabilité entraînerait la déchéance absolue de l'action.

Le Ministre des Classes Moyennes, appuyé par plusieurs commissaires, s'est opposé à l'amendement proposé. Il a déclaré que la sanction civile prévue était indispensable si la loi voulait atteindre les buts qu'elle s'est assignés. Il faut, en effet, obliger les commerçants à se faire immatriculer, si l'on veut obtenir une statistique complète et tenue à jour des commerçants et des activités commerciales. C'est pourquoi les articles 35 et 36 prévoient non seulement que toute action intentée par un commerçant non immatriculé est irrecevable, mais qu'est également irrecevable toute action fondée sur une activité commerciale pour laquelle le requérant n'était pas immatriculé lors de l'intentement de l'action.

Un autre commissaire a proposé, à titre transactionnel, que l'action déclarée irrecevable interrompe la prescription du délai de forclusion prévu pour certaines actions.

Le Gouvernement, tenant compte de ces considérations, a introduit des amendements modifiant les articles 35 et 36 (articles 36, 37 et 38 nouveaux) :

Article 36. — A défaut de mention du numéro d'immatriculation au registre du commerce dans l'exploit d'ajournement et sauf justification de cette inscription à la date de l'intentement de l'action dans le délai imparti par le tribunal, celui-ci déclare d'office l'action non recevable.

Article 37. — Est irrecevable toute action principale, reconventionnelle ou en intervention, qui trouve sa cause dans une activité commerciale pour laquelle le requérant n'était pas immatriculé lors de l'intentement de l'action.

Cette non-recevabilité est couverte si elle n'est proposée avant toute autre exception ou toute défense.

Article 38. — Les actes de la procédure déclarée non recevable en vertu des articles 36 et 37 interrompent la prescription ainsi que les délais de procédure impartis à peine de déchéance.

L'article 36 prévoit l'irrecevabilité de l'action à défaut de l'indication de l'inscription dans l'exploit d'ajournement. L'action sera déclarée irrecevable d'office par le tribunal.

matig ingeschreven handelaars uit de rechtszaal worden geweerd. De handelaar moet ertoe gemachtigd worden zijn toestand in de loop van het geding te regulariseren; aldus zal het doel van de wet worden bereikt. Hij dient in die zin een amendement in.

Hetzelfde lid verklaart dat de sanctie veel verder gaat dan het gemeen recht; zij vernietigt vorderingen die berusten op stukken, zoals een wisselbrief, een aval, enz. welke uiteraard handelsdaden zijn. Bovendien worden de tegen-eisen eveneens door de bepaling nietig verklaard! Hun lot is inderdaad verbonden met de hoofdeisen.

Verscheidene commissieleden steunen de indiener van dit amendement en verklaren dat de strafbepalingen die in het ontwerp voorkomen volstonden. Een van hen is nochtans van mening dat de strekking van die bepaling niet mag overdreven worden. Wanneer de vordering niet ontvankelijk wordt verklaard, vallen de kosten ten laste van de eiser, maar deze kan opnieuw dagvaarden nadat hij zijn inschrijving heeft aangevraagd. De enige overblijvende moeilijkheid is het geval waar een vordering op straffe van nietigheid binnen een bindende termijn moet ingesteld worden. In dit geval heeft het vonnis van niet-ontvankelijkheid de volstreekte nietigverklaring van de eis tot gevolg.

De Minister van Middenstand, gesteund door verscheidene commissieleden, verzet zich tegen het voorgestelde amendement. Hij verklaart dat de voorgestelde burgerlijke sanctie volstrekt nodig is indien de wet haar doel wil bereiken. De handelaars moeten inderdaad verplicht worden zich te laten inschrijven, indien men een volledige en bijgehouden statistiek van de handelaars en van de handelswerkzaamheden wil bekomen. Daarom bepalen de artikelen 35 en 36 niet alleen dat iedere vordering die door een niet ingeschreven handelaar wordt ingesteld niet ontvankelijk is, maar dat iedere eis die gegrond is op een handelswerkzaamheid waarvoor de aanvrager bij het instellen van de vordering niet ingeschreven was eveneens onontvankelijk is.

Een ander lid van de commissie stelt bij wijze van vergelyk voor dat de verjaring van de vervaltermijn, die voor sommige vorderingen is vastgesteld, door het niet ontvankelijk verklaren van de vordering zou worden gestuit.

De Regering heeft met die overwegingen rekening gehouden en amendementen ingediend tot wijziging van de artikelen 35 en 36 (artikelen 36, 37 en 38 nieuw) :

Artikel 36. — Bij gebreke van vermelding van het nummer der inschrijving in het handelsregister op het dagvaardingsexploot en behoudens bewijs dat die inschrijving gedaan was op de datum waarop de eis werd ingesteld, binnen de door de rechtbank toegestane termijn, verklaart deze de eis van ambtswege niet ontvankelijk.

Artikel 37. — Is onontvankelijk, elke hoofdeis, tegeneis of eis tot tussenkomst welke zijn grond vindt in een handelswerkzaamheid waarvoor de verzoeker niet ingeschreven was bij het instellen van de vordering.

Die onontvankelijkheid is gedekt indien zij niet vóór iedere andere exceptie of ieder ander verweermiddel wordt voorgesteld.

Artikel 38. — De akten van rechtspleging die krachtens de artikelen 36 en 37 onontvankelijk worden verklaard stuiten de verjaring, alsmede de op straffe van nietigheid bepaalde rechtsplegingstermijnen.

Artikel 36 bepaalt dat de vordering niet ontvankelijk is, wanneer de inschrijving niet op het dagvaardingsexploot is vermeld. De vordering wordt van ambtswege door de recht-

Toutefois, le demandeur pourra rapporter la preuve qu'il était inscrit au moment de l'intentement de l'action.

L'article 37 prévoit par contre l'irrecevabilité de l'action intentée par un commerçant qui n'est pas immatriculé pour l'activité commerciale qui fait l'objet du litige. Cette non-recevabilité ne peut être prononcée d'office par le tribunal, contrairement à ce qui avait été prévu dans le projet initial, ce qui entraînait dans le chef de la juridiction consulaire l'obligation de procéder à des investigations très compliquées, voire impossibles dans la pratique. Elle doit être soulevée par la partie demanderesse *in limine litis*.

En outre, le Gouvernement a déposé un amendement prévoyant que les actes de procédure déclarée non recevables en vertu des deux articles précédents, interrompent la prescription et les délais de procédure impartis à peine de déchéance.

Les articles 36, 37 et 38 (nouveaux) ont été adoptés à l'unanimité.

Articles 37 à 43 (art. 39 à 45 nouveaux).

Un commissaire a proposé de remplacer les peines correctionnelles prévues par une peine de police après mise en demeure du Parquet. Il a constaté que notre droit marque une hostilité grandissante à l'égard des sanctions pénales en matière civile.

Un autre commissaire a regretté que des peines correctionnelles puissent frapper des actes qui auront souvent été accomplis sans aucune intention doléuse.

Le Ministre des Affaires Economiques, appuyé par plusieurs commissaires, a déclaré qu'une double sanction civile et pénale, est nécessaire.

A l'article 37 (article 39 nouveau), le Ministre a fait remarquer que le maximum d'amende prévu dans le texte initial ($100.000 \text{ francs} \times 20 = 2.000.000 \text{ de francs}$) a été réduit à $10.000 \text{ francs} \times 20 = 200.000 \text{ francs}$. Dans son esprit, le montant de l'amende doit varier d'après l'importance de l'entreprise commerciale qui a été prise en défaut.

A l'article 39 (article 41 nouveau), un commissaire a posé deux questions :

1° Le fait de ne pas exercer toutes les activités déclarées au Registre du Commerce constitue-t-il une infraction ?

2° Le commerçant qui est inscrit pour une certaine activité et qui en exerce une autre, accessoire à la première, est-il punissable ? (Exemple : un magasin de denrées coloniales qui vend des articles de droguerie).

Le Ministre a répondu que cet article est relatif aux erreurs volontaires commises au moment de l'inscription originaire ou de l'inscription modificative. — Une modification d'activité en cours, non déclarée dans les délais, fait l'objet de l'article 38 (article 40 nouveau).

Un commerçant qui exerce une activité pour laquelle il n'est pas inscrit est évidemment punissable; un commerçant qui n'exerce pas toutes les activités pour lesquelles il est inscrit ou qui exerce sans immatriculation une activité accessoire à une activité principale, pour laquelle il est régulièrement inscrit, est également punissable. En effet, si l'on ne maintient pas toutes ces sanctions, il sera impossible d'établir le répertoire exact et scientifique des activités commerciales.

bank onontvankelijk verklaard. De eiser mag echter het bewijs leveren dat hij ingeschreven was op het ogenblik dat de vordering werd ingesteld.

Artikel 37 bepaalt daarentegen dat de vordering onontvankelijk is, wanneer zij wordt ingesteld door een handelaar die niet is ingeschreven voor de handelswerkzaamheid die het voorwerp van het geschil uitmaakt. Die onontvankelijkheid mag niet van ambtswege door de rechtbank worden uitgesproken, in tegenstelling met wat in het oorspronkelijk ontwerp was bepaald, waardoor het hoofd van de rechtsmacht in handelszaken verplicht was zeer ingewikkelde en in de praktijk zelfs onmogelijke opsporingen in te stellen. Zij moet door de eiser partij *in limine litis* worden opgeworpen.

Bovendien stelt de Regering een amendement voor, dat bepaalt dat de verjaring en de rechtsplegingstermijnen die op straffe van nietigheid worden toegestaan worden gestruut door de akten van rechtspleging, die krachtens de voorgaande twee artikelen onontvankelijk wordt verklaard.

De artikelen 36, 37 en 38 (nieuw) worden eenparig aangenomen.

Artikelen 37 tot 43 (art. 39 tot 45 nieuw).

Een commissielid stelt voor, de gestelde correctionele straffen te vervangen door politiestraf, na aanmaning door het Parket. Hij heeft vastgesteld dat ons recht meer en meer gekant is tegen strafbepalingen in burgerlijke zaken.

Een ander commissielid betreurt dat correctionele straffen kunnen staan op handelingen, die vaak zonder enig bedrieglijk opzet werden verricht.

De Minister van Economische Zaken, gesteund door verscheidene commissieleden, verklaart dat zowel burgerlijke als strafrechtelijke sancties nodig zijn.

Bij artikel 37 (artikel 39 nieuw) merkt de Minister op dat het maximum van de in de oorspronkelijke tekst bepaalde geldboete ($100.000 \text{ frank} \times 20 = 2.000.000 \text{ fr.}$) verminderd werd tot $10.000 \text{ frank} \times 20 = 200.000 \text{ frank}$. Zijns inziens moet het bedrag van de geldboete verschillen volgens het belang van de handelsonderneming die op een overtreding wordt betrapt.

Bij artikel 39 (artikel 41 nieuw) stelt een commissielid twee vragen :

1° maakt het feit dat niet alle in het Handelsregister aangegeven werkzaamheden worden uitgeoefend een misdrijf uit ?

2° is de handelaar strafbaar die voor een bepaalde werkzaamheid is ingeschreven en die een andere bijkomende werkzaamheid uitoefent ? (Voorbeeld : een winkel van koloniale waren die drogerijen verkoopt)

De Minister antwoordt dat dit artikel betrekking heeft op de *vrijwillige vergissingen* die begaan worden op het ogenblik van de oorspronkelijke of van de wijzigende inschrijving. Wijziging van werkzaamheid die aan de gang is en niet binnen de gestelde termijnen wordt aangegeven, maakt het voorwerp uit van artikel 38 (artikel 40 nieuw).

Een handelaar die een werkzaamheid uitoefent waarvoor hij niet is ingeschreven is natuurlijk strafbaar. Een handelaar die niet alle werkzaamheden uitoefent waarvoor hij is ingeschreven, of die zonder inschrijving een werkzaamheid uitoefent die bij een hoofdbedrijvigheid hoort waarvoor hij regelmatig is ingeschreven, is eveneens strafbaar. Indien men immers niet al die straffen in stand houdt zal het onmogelijk zijn een nauwkeurig en wetenschappelijk repertorium samen te stellen van de handelswerkzaamheden.

Le Ministre a estimé cependant que la disposition pénale de l'article 38 (article nouveau) doit être appliquée avec mesure, lorsque l'on se trouve devant une interruption temporaire des activités du commerçant. Mais il est entendu que celui qui sciemment ne se met pas en règle doit être puni.

Les articles 37 à 43 sont adoptés à l'unanimité.

Articles 44 à 49.

Les articles 44 à 49 (articles 46 à 51 nouveau) sont adoptés à l'unanimité.

Article 50 (art. 52 nouveau).

Un commissaire a introduit un amendement supprimant le droit de 50 francs prévu pour les immatriculations demandées en remplacement des inscriptions anciennes devenues caduques par l'effet des nouvelles dispositions. Il déclare que le droit de 200 francs prévu pour les inscriptions nouvelles et de 100 francs pour les inscriptions modificatives suffit. D'autre part, le projet aura une incidence fiscale favorable à l'Etat.

Le Ministre a repoussé l'amendement, en rappelant que le projet initial prévoyait un droit de 100 francs, et que le Sénat l'a réduit à 50 francs. L'application du projet comportera d'importantes dépenses organiques et permanentes. Vu le nombre énorme de déclarations — on en prévoit près de 700.000 — les greffes existant à l'heure actuelle ne sont pas outillés pour procéder à un tel travail. Le Ministre de la Justice devra donc faire d'importants frais d'investissement. Le droit de 50 francs rapportera à l'Etat 35.000.000 de francs; c'est un minimum en dessous duquel le Gouvernement ne peut pas descendre.

L'amendement a été repoussé par 8 voix contre 5 et 1 abstention.

L'article a été adopté.

Article 51 (art. 53 nouveau).

Le Ministre a demandé de modifier le texte dans le sens positif; il est évident qu'il faut prévoir un délai dans lequel tous les commerçants déjà inscrits devront faire procéder à leur réinscription, suivant la nouvelle législation.

Cependant dans le cas où un commerçant immatriculé suivant l'ancienne législation, requiert une inscription modificative, il peut sembler préférable qu'il soit en même temps procédé à sa réinscription.

Il a donc proposé de remplacer les mots: « ne pourra avoir lieu qu'à... » par « ...pourra avoir lieu à... ».

L'article ainsi amendé a été adopté à l'unanimité.

Avant de passer au vote sur l'ensemble du projet, un commissaire a déclaré au nom de l'opposition que celle-ci s'abstiendrait au vote, parce qu'elle demeure partisan d'un registre unique des commerçants et des artisans, mais qu'elle a d'autre part pris acte de l'engagement formulé par le Ministre des Classes Moyennes de déposer à bref délai un projet créant un registre des artisans.

L'ensemble du projet tel qu'il figure après ce rapport a été adopté par 8 voix contre 1 et 5 abstentions.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

Ch. JANSSENS.

Le Président,

M. PHILIPPART.

De Minister is nochtans van oordeel dat de strafbepaling in artikel 38 (nieuw artikel) met mate moet worden toegepast wanneer het een tijdelijke onderbreking geldt van de werkzaamheden van de handelaar. Maar men is het erover eens dat wie wetens zijn verplichtingen niet nakomt, moet worden gestraft.

De artikelen 37 tot 43 worden eenparig aangenomen.

Artikelen 44 tot 49.

De artikelen 44 tot 49 (artikelen 46 tot 51 nieuw) worden met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Artikel 50 (artikel 52 nieuw).

Een commissielid heeft een amendement ingediend tot afschaffing van het recht van 50 frank, gesteld op de inschrijvingen die gevraagd worden ter vervanging van vroegere inschrijvingen, welke ingevolge de nieuwe bepalingen vervallen. Hij zeide dat het recht van 200 frank, gesteld voor de nieuwe inschrijvingen, en van 100 frank voor de wijzigende inschrijvingen, reeds volstaat. Daarenboven zal het ontwerp voor de Staat een gunstige fiscale terugslag hebben.

De Minister wijst het amendement van de hand; hij betoogt dat het oorspronkelijk ontwerp voorzag in een recht van 100 frank, dat door de Senaat tot 50 frank werd verminderd. De toepassing van het ontwerp zal aanzienlijke organieke en bestendige uitgaven meebrengen. Wegens het aanzienlijk aantal opgaven — men verwacht er nagenoeg 700.000 — zullen de thans bestaande griffies niet meer bij machte zijn aan dergelijk werk het hoofd te bieden. De Minister van Justitie zal dus aanzienlijke investeringsuitgaven moeten doen. Het recht van 50 frank zal voor de Staat 35.000.000 frank opbrengen; dat is een minimum, en de Regering kan geen verdere verlaging aanvaarden.

Het amendement wordt met 8 tegen 5 stemmen en 1 onthouding verworpen.

Het artikel wordt aangenomen.

Artikel 51 (Artikel 53 nieuw).

De Minister vraagt de tekst in positieve zin te wijzigen; het is duidelijk dat een termijn dient gesteld, binnen welke alle reeds ingeschreven handelaars zich opnieuw moeten laten inschrijven overeenkomstig de nieuwe wetgeving.

Wanneer echter een handelaar, die is ingeschreven overeenkomstig de vroegere wetgeving, een wijzigende inschrijving aanvraagt, kan het verkieslijk blijken hem terzelfder tijd opnieuw in te schrijven.

De Minister stelt derhalve voor op de vierde regel het woord « eerst » te laten wegvallen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Vooraleer over het ontwerp in zijn geheel wordt gestemd, verklaart een commissielid namens de oppositie dat deze zich bij de stemming zal onthouden, daar zij voorstander blijft van een enig register voor handelaars en ambachtslieden, maar dat zij niettemin akte heeft genomen van de belofte van de Minister van Middenstand weldra een ontwerp in te dienen tot instelling van een ambachtsregister.

Het ontwerp in zijn geheel zoals het na dit verslag voorkomt, wordt met 8 stemmen tegen 1 en 5 onthoudingen aangenomen.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

Ch. JANSSENS.

De Voorzitter,

M. PHILIPPART.

TEXTE ADOPTE PAR LA COMMISSION.

CHAPITRE PREMIER

De l'immatriculation au registre du commerce.

Article premier.

Il est tenu au greffe du tribunal de commerce, par le référendaire, ou au greffe du tribunal civil exerçant la juridiction consulaire, par le greffier, un registre du commerce où tout commerçant est immatriculé.

Art. 2.

L'immatriculation d'un commerçant au registre du commerce est l'ensemble des mentions relatives à ce commerçant, exigées par la loi et modifiées conformément à ses prescriptions.

Art. 3.

L'immatriculation au registre de commerce fait présumer, sauf preuve contraire, la qualité de commerçant.

Art. 4.

Toute personne physique ou morale, belge ou étrangère, qui se propose d'exercer, par l'exploitation soit d'un établissement principal, soit d'une succursale ou d'une agence, une activité commerciale quelconque dans le ressort d'un tribunal de commerce ou d'un tribunal civil exerçant la juridiction consulaire où elle n'exploite pas encore d'établissement commercial doit, au préalable, demander son immatriculation au registre du commerce tenu au greffe de ce tribunal.

Quiconque se propose d'exploiter un commerce ambulancier, doit au préalable demander son immatriculation au registre du commerce du tribunal de son domicile.

Toutefois, en cas de transmission à titre gratuit ou onéreux, entre vifs ou par cause de mort, d'un établissement commercial quelconque en activité, l'immatriculation du nouvel exploitant ne doit être prise que dans le mois de la transmission ou de l'acceptation de la succession.

Art. 5.

Par dérogation à l'article 4 les associés en nom collectif et les associés commandités ne doivent pas, bien que commerçants, être immatriculés au registre du commerce de façon distincte.

Art. 6.

Toute société commerciale belge doit, en outre, être immatriculée au registre du commerce du tribunal dans le ressort duquel se trouve son siège social.

Art. 7.

L'immatriculation est demandée au moyen d'une déclaration en quatre exemplaires datés et signés par le requérant ou par son mandataire muni d'une procuration spéciale dont la signature a été légalisée.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

EERSTE HOOFDSTUK.

Inschrijving in het handelsregister.

Eerste artikel.

Ter griffie van de rechtbank van koophandel wordt door de referendaris, of ter griffie van de burgerlijke rechtbank met rechtsmacht in handelszaken, door de griffier, een handelsregister gehouden, waarin ieder handelaar wordt ingeschreven.

Art. 2.

De inschrijving van een handelaar in het handelsregister bestaat uit de gezamenlijke door de wet vereiste en overeenkomstig de voorschriften daarvan gewijzigde vermeldingen betreffende deze handelaar.

Art. 3.

De inschrijving in het handelsregister is, behoudens tegenbewijs, een vermoeden van de hoedanigheid van handelaar.

Art. 4.

Elke natuurlijke of rechtspersoon van Belgische of van vreemde nationaliteit, die voornemens is door het exploiteren hetzij van een hoofdinstelling, hetzij van een filiaal of een bijkantoor, enige handelswerkzaamheid uit te oefenen in het rechtsgebied van een rechtbank van koophandel of van een burgerlijke rechtbank met rechtsmacht in handelszaken, waar hij nog geen handelsinstelling exploiteert, moet vooraf om zijn inschrijving in het ter griffie van die rechtbank gehouden handelsregister verzoeken.

Wie voornemens is een leuhandel te drijven, moet vooraf om zijn inschrijving in het handelsregister van de rechtbank van zijn woonplaats verzoeken.

Ingeval echter een nog werkende handelsinstelling om niet of onder bezwarende titel onder de levenden of wegens overlijden overgedragen wordt, moet de inschrijving van de nieuwe exploitant slechts binnen een maand na de overdracht of na de aanvaarding van de nalatenschap geschieden.

Art. 5.

In afwijking van artikel 4 behoeven de vennoten onder een firma en de werkende vennoten, ofschoon zij handelaars zijn, niet afzonderlijk in het handelsregister te worden ingeschreven.

Art. 6.

Iedere Belgische handelsvennootschap moet bovendien ingeschreven worden in het handelsregister van de rechtbank, binnen welke rechtsgebied haar maatschappelijke zetel is gevestigd.

Art. 7.

Om de inschrijving wordt verzocht door middel van een opgaaf in viervoud, gedagtekend en ondertekend door de verzoeker of diens lasthebber, die een speciale volmacht moet bezitten met gelegaliseerde handtekening.

Art. 8.

La déclaration d'une personne physique indique :

1° ses nom, prénoms, sexe, profession (s) et domicile, et, s'il y a lieu, son surnom ou pseudonyme;

2° le lieu et la date de sa naissance;

3° sa nationalité et, le cas échéant, ses nationalités précédentes; dans ce dernier cas le requérant doit préciser le mode et la date d'acquisition de sa nationalité;

4° le nom et les prénoms de son conjoint, la date du mariage et le régime matrimonial, ainsi que le cas échéant la date du prononcé ou de la transcription du divorce;

5° s'il s'agit d'une femme mariée ou d'un mineur, par qui l'autorisation de faire le commerce a été donnée et la date de cette autorisation;

6° l'activité ou éventuellement les activités commerciales de natures différentes qu'elle se propose d'exercer;

7° l'adresse, la dénomination et l'enseigne éventuelle de l'établissement où l'activité commerciale sera exercée, en précisant qu'il s'agit d'un établissement principal, d'une succursale ou d'une agence;

8° les références aux documents établissant qu'elle remplit les conditions éventuellement requises par les lois et règlements pour exercer cette activité commerciale;

9° la date à laquelle elle se propose de commencer cette activité commerciale;

10° les activités commerciales qu'elle exerce tant en Belgique qu'ailleurs, ainsi que les adresses et les numéros d'immatriculation des établissements principaux, succursales ou agences où elles sont exercées;

11° les jugements ou arrêts visés à l'article 24, 2°, 3°, 7°, 8°, 9° et 10° dont elle aurait été l'objet.

Art. 9.

La déclaration d'une société commerciale belge indique :

1° sa raison sociale ou sa dénomination particulière, son appellation abrégée et son siège éventuels, et l'adresse de son siège social;

2° son objet statutaire;

3° la date et le numéro des annexes du *Moniteur Belge* où sont publiés ses statuts ainsi que les modifications éventuelles aux statuts;

4° l'activité ou éventuellement les activités commerciales qu'elle se propose d'exercer;

5° l'adresse, la dénomination et l'enseigne éventuelle de l'établissement où l'activité commerciale sera exercée en précisant qu'il s'agit d'un établissement principal, d'une succursale ou d'une agence;

6° les références aux documents établissant que sont remplies les conditions éventuellement requises par les lois et règlements pour exercer cette activité;

7° la date à laquelle elle se propose de commencer cette activité commerciale;

8° les activités commerciales qu'elle exerce tant en Belgique qu'ailleurs, ainsi que les adresses et les numéros d'immatriculation des établissements principaux, succursales ou agences où elles sont exercées;

9° tout ce qui est prescrit à l'article 8, 1°, 2°, 3°, 4°, 10° et 11° en ce qui concerne l'administrateur, le directeur ou le gérant, chargé de la gestion journalière des sociétés anonymes, des sociétés en commandite par actions, des

Art. 8.

Geldt het een natuurlijk persoon, dan wordt opgegeven :

1° zijn naam, voornamen, geslacht, beroep (en), woonplaats, indien nodig, zijn bijnaam of schuilnaam;

2° de plaats en datum van zijn geboorte;

3° zijn nationaliteit, en in voorkomend geval, zijn vroegere nationaliteiten; in het laatstgenoemde geval dient de aanvrager de wijze en de datum der verkrijging van nationaliteit nader te bepalen;

4° de naam en voornamen van de echtgenoot, de datum van het huwelijk en de huwelijksvoorwaarden; in voorkomend geval ook de datum van de uitspraak of van de overschrijving der echtscheiding;

5° wanneer het een gehuwde vrouw of een minderjarige betreft, wie de machtiging heeft gegeven om handel te drijven en de datum dezer machtiging;

6° de handelswerkzaamheid of eventueel de handelswerkzaamheden van verschillende aard, welke hij voornemens is uit te oefenen;

7° het adres, de benaming en het eventuele uithangbord van de inrichting, waar de handelswerkzaamheid zal worden uitgeoefend, waarbij tevens wordt vermeld of het een hoofdinrichting, een filiaal of een bijkantoor is;

8° de verwijzingen naar de stukken, waaruit blijkt, dat hij voldoet aan de eventueel door de wetten en reglementen gestelde voorwaarden om zodanige handelswerkzaamheid uit te oefenen;

9° de datum, waarop hij voornemens is deze handelswerkzaamheid te beginnen;

10° de handelswerkzaamheden, welke hij zowel in België als elders uitoefent, alsook de adressen en de inschrijvingsnummers van de hoofdinrichtingen, filialen of bijkantoren, waar deze werkzaamheden worden uitgeoefend;

11° de in artikel 24, 2°, 3°, 7°, 8°, 9° en 10°, vermelde vonnissen of arresten, welke tegen hem uitgesproken mochten zijn.

Art. 9.

Geldt het een Belgische handelsvennootschap, dan wordt opgegeven :

1° de firma of bijzondere handelsnaam, eventueel de verkorte benaming en de beginletters, alsook het adres van de maatschappelijke zetel;

2° het statutaire doel;

3° de datum en het nummer der bijlagen van het *Belgisch Staatsblad*, waarin de statuten, alsmede de eventuele wijzigingen daarvan zijn bekendgemaakt;

4° de handelswerkzaamheid of eventueel de handelswerkzaamheden, welke zij voornemens is uit te oefenen;

5° het adres, de benaming en het eventuele uithangbord van de inrichting, waar de handelswerkzaamheid zal worden uitgeoefend, waarbij tevens wordt vermeld of het een hoofdinrichting, een filiaal of een bijkantoor is;

6° de verwijzingen naar de stukken, waaruit blijkt, dat aan de eventueel door de wetten en reglementen gestelde voorwaarden om zodanige handelswerkzaamheid uit te oefenen voldaan is;

7° de datum, waarop hij voornemens is deze handelswerkzaamheid te beginnen;

8° de handelswerkzaamheden, welke hij zowel in België als elders uitoefent, alsook de adressen en de inschrijvingsnummers van de hoofdinrichtingen, filialen of bijkantoren, waar deze werkzaamheden uitgeoefend worden;

9° alles wat voorgeschreven is in artikel 8, 1°, 2°, 3°, 4°, 10° en 11°, ten aanzien van de beheerder, bestuurder of zaakvoerder, belast met het dagelijks bestuur van de naamloze vennootschappen, de vennootschappen bij wijze van

sociétés coopératives, des unions de crédit et des sociétés de personnes à responsabilité limitée;

10° tout ce qui est prescrit à l'article 8, 1°, 2°, 3°, 4°, 8°, 10° et 11° en ce qui concerne les associés en nom collectif et les associés commandités, en outre, l'indication de la date de l'autorisation de faire le commerce s'il s'agit d'une femme mariée ou d'un mineur.

Art. 10.

Le Roi pour l'application des articles 8, 6° et 10°, et 9, 4° et 8°, arrêtera la nomenclature des activités commerciales.

Art. 11.

La déclaration d'une société commerciale étrangère qui ouvre en Belgique une ou plusieurs succursales ou agences, doit, outre ce qui est prescrit à l'article 9, mentionner les décisions judiciaires ou administratives prononcées à l'étranger ou toutes mesures légalement prises en vertu d'une loi étrangère en vue de protéger les créanciers de la société requérante en cas de difficultés de paiement ou d'insolvabilité.

Art. 12.

Si un fonds de commerce est exploité au nom du propriétaire, personne physique, par un mandataire, la déclaration comporte, pour ce qui concerne ce dernier, tout ce qui est prescrit pour le requérant lui-même à l'article 8, 1°, 2°, 3°, 4° et 10° ainsi que l'indication précise de ses pouvoirs.

CHAPITRE II.

Des inscriptions modificatives et de la radiation de l'immatriculation.

Art. 13.

Tout commerçant, personne physique ou morale belge ou étrangère qui se propose d'exercer dans son établissement une activité commerciale différente de celle qui y est déjà exercée doit demander, au préalable, une inscription modificative de son immatriculation. La même obligation est imposée au commerçant qui entend créer soit un nouvel établissement principal, soit une succursale ou une agence dans le ressort d'un tribunal où il avait déjà un établissement commercial.

Toutefois, lorsque l'exploitation du nouvel établissement ou l'exercice de la nouvelle activité commerciale résulte d'une transmission à titre gratuit ou onéreux, entre vifs ou pour cause de mort, le commerçant ne doit faire procéder à l'inscription modificative que dans le mois de la transmission ou de l'acceptation de la succession.

Art. 14.

Lorsqu'une des mentions de l'immatriculation ne correspond plus à la situation qu'elle doit décrire, le commerçant a l'obligation, dans le mois du changement advenu dans sa situation, de demander une inscription modificative de son immatriculation au greffe du tribunal où se trouve le registre du commerce qui la contient.

Si l'inscription modificative suppose la publication préalable d'un acte au *Moniteur Belge*, le délai d'un mois prend cours à dater de la publication.

geldschieting op aandelen, de coöperatieve vennootschappen, de kredietverenigingen en de personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid;

10° alles wat voorgeschreven is in artikel 8, 1°, 2°, 3°, 4°, 8°, 10° en 11°, ten aanzien van de vennoten onder een firma en de werkende vennoten, met bovendien opgaaf van de datum der machtiging tot handeldrijven, wanneer het een gehuwde vrouw of een minderjarige betreft.

Art. 10.

De Koning zal voor de toepassing van de artikelen 8, 6° en 10°, en 9, 4° en 8°, de lijst der benamingen van de handelswerkzaamheden vaststellen.

Art. 11.

De opgaaf van een vreemde handelsvennootschap, welke in België één of meer filialen of bijkantoren opent, moet, behalve wat bij artikel 9 voorgeschreven is, de in het buitenland uitgesproken rechterlijke of administratieve beslissingen of alle krachtens een buitenlandse wet wettelijk genomen maatregelen tot bescherming van de schuldeisers der verzoekende vennootschap in geval van betalingsmoeilijkheden of onvermogen vermelden.

Art. 12.

Indien een handelszaak namens de eigenaar, een natuurlijke persoon, geëxploiteerd wordt door een lasthebber, dient de opgaaf ten aanzien van laatstgenoemde te vermelden alles wat voor de verzoeker zelf bij artikel 8, 1°, 2°, 3°, 4° en 10° voorgeschreven is, alsook een nauwkeurige omschrijving van zijn macht.

HOOFDSTUK II.

Wijziging en doorhaling van het ingeschrevene.

Art. 13.

Elke handelaar, natuurlijke of rechtspersoon van Belgische of van vreemde nationaliteit, die in zijn handelsinrichting een andere handelswerkzaamheid wil uitoefenen dan die, welke er reeds wordt uitgeoefend, moet vooraf om wijziging van het ingeschrevene verzoeken. Dezelfde verplichting wordt opgelegd aan de handelaar, die voornemens is, hetzij een nieuwe hoofdinrichting, hetzij een filiaal of een bijkantoor op te richten in het rechtsgebied van een rechtbank, waar hij reeds een handelsinrichting had.

Wanneer de exploitatie van een nieuwe handelsinrichting of de uitoefening van een nieuwe handelswerkzaamheid echter voortvloeit uit een overdracht om niet of onder bezwarende titel onder de levenden of wegens overlijden, moet de handelaar slechts binnen een maand na de overdracht of de aanvaarding van de nalatenschap tot wijziging doen overgaan.

Art. 14.

Wanneer één van de vermeldingen der inschrijving niet meer overeenstemt met de toestand, welke zij moet beschrijven, is de handelaar verplicht, binnen één maand na de verandering in zijn toestand, om wijziging van het ingeschrevene te verzoeken bij de griffie van de rechtbank, waarbij het handelsregister met de inschrijving berust.

Indien de wijziging de voorafgaande bekendmaking van een akte in het *Belgisch Staatsblad* onderstelt, gaat de termijn van één maand in de dag der bekendmaking.

Art. 15.

L'inscription modificative est demandée au référendaire ou au greffier sous forme d'une déclaration en quatre exemplaires datés et signés par le requérant ou par son mandataire muni d'une procuration spéciale, dont la signature est légalisée.

Art. 16.

La déclaration aux fins d'inscription modificative doit indiquer :

1° le nom, la raison sociale ou la dénomination particulière, l'adresse et le numéro d'immatriculation du requérant;

2° la modification à apporter à une ou plusieurs mentions de l'immatriculation.

Art. 17.

La déclaration d'une société aux fins d'inscription modificative indique, en outre, lorsque l'inscription est rendue nécessaire par une modification dont les lois coordonnées sur les sociétés commerciales prescrivent la publicité, la date et le numéro des annexes du *Moniteur Belge* où l'acte modificatif a été publié.

Art. 18.

En cas d'extinction du commerce qui a fait l'objet d'immatriculation le commerçant ou ses héritiers doivent, dans l'année de l'extinction requérir la radiation de l'immatriculation; à leur défaut, il peut y être procédé d'office.

CHAPITRE III.

Des documents à annexer aux déclarations.

Art. 19.

Le requérant belge ou étranger, personne physique, doit annexer à sa déclaration une copie, certifiée conforme par l'autorité qui les a délivrés, des documents établissant qu'il réunit les conditions requises par les lois et règlements particuliers en vue de l'exercice de l'activité commerciale pour laquelle il demande son immatriculation ou une inscription modificative de son immatriculation.

Art. 20.

Les sociétés commerciales, belges et étrangères, doivent annexer à leur déclaration une copie certifiée conforme par l'autorité qui les a délivrés, des documents établissant que sont réunies les conditions requises par les lois et règlements particuliers en vue de l'exercice de l'activité commerciale pour laquelle elles demandent leur immatriculation ou une inscription modificative de leur immatriculation.

Elles doivent, en outre, annexer à leur déclaration aux fins d'immatriculation, en copies certifiées conformes par l'autorité qui les a délivrés, les documents établissant que les personnes étrangères, énumérées par l'article 9, 9° et 10°, sont autorisées à séjourner en Belgique et à y exercer leur activité.

Lorsque ces personnes énumérées par l'article 9, 9° et 10°, sont remplacées ou que leur nombre est augmenté, les

Art. 15.

Het verzoek om wijziging wordt bij de referendaris of griffier ingediend door middel van een opgaaft in viervoud, gedagtekend en ondertekend door de verzoeker of diens lasthebber, die een speciale volmacht moet bezitten met gelegaliseerde handtekening.

Art. 16.

Wanneer het wijzigingen geldt, dient te worden opgegeven :

1° de naam, de firma of de bijzondere handelsnaam, het adres en het inschrijvingsnummer van de verzoeker;

2° de wijziging, welke in één of meer vermeldingen van de inschrijving moet worden aangebracht.

Art. 17.

De opgaaft van een vennootschap met het oog op wijziging van het ingeschrevene vermeldt daarenboven, indien de inschrijving noodzakelijk wordt gemaakt door een wijziging, waarvan de samengeordende wetten op de handelsvennootschappen de bekendmaking voorschrijven, op welke datum en in welk nummer der bijlagen van het *Belgisch Staatsblad* de akte tot wijziging is bekendgemaakt.

Art. 18.

Ingevald de ingeschreven handelszaak teniet gaat, moet de handelaar of zijn erfgenamen binnen één jaar na het tenietgaan om doorhaling van de inschrijving verzoeken; bij gebreke daarvan kan dit ambtshalve geschieden.

HOOFDSTUK III.

Bij de opgaaft te voegen stukken.

Art. 19.

De verzoeker, die een natuurlijke persoon van Belgische of vreemde nationaliteit is, moet bij zijn opgaaft een door de overheid, die ze afgegeven heeft, eensluitend verklaard afschrift voegen van de stukken, waaruit blijkt, dat hij voldoet aan de door de bijzondere wetten en reglementen gestelde voorwaarden voor het uitoefenen van de handelswerkzaamheid, waarvoor hij om inschrijving of wijziging van zijn inschrijving verzoekt.

Art. 20.

De Belgische en vreemde handelsvennootschappen moeten bij hun opgaaft een door de overheid, die ze afgegeven heeft, eensluitend verklaard afschrift voegen van de stukken, waaruit blijkt, dat voldaan is aan de door de bijzondere wetten en reglementen gestelde voorwaarden voor het uitoefenen van de handelswerkzaamheid, waarvoor zij om inschrijving of wijziging van hun inschrijving verzoeken.

Zij moeten bovendien bij hun opgaaft voor inschrijving door de overheid, die ze afgegeven heeft, voor eensluitend verklaarde afschriften voegen van de stukken, waaruit blijkt, dat de bij artikel 9, 9° en 10°, vermelde vreemdelingen gemachtigd zijn in België te verblijven en er hun werkzaamheid uit te oefenen.

Wanneer de in artikel 9, 9° en 10°, opgenoemde personen vervangen worden of wanneer hun aantal verhoogd wordt,

mêmes documents doivent en ce qui concerne les nouvelles personnes étrangères, être annexés à la déclaration aux fins d'inscription modificative sous forme de copies certifiées conformes par l'autorité qui les a délivrés.

Art. 21.

Dans le cas prévu à l'article 12, si le mandataire est étranger, le requérant doit annexer à sa déclaration aux fins d'immatriculation ou d'inscription modificative, une copie certifiée conforme par l'autorité qui les a délivrés, des documents établissant que son mandataire est autorisé à séjourner en Belgique et à y exercer son activité.

CHAPITRE IV.

Du registre central du commerce.

Art. 22.

Il est tenu par le Ministre des Classes Moyennes un registre central du commerce où sont réunies toutes immatriculations contenues dans tous les registres du commerce du Royaume.

CHAPITRE V.

Des obligations des référendaires et des greffiers.

Art. 23.

Le référendaire ou le greffier est tenu de procéder aux immatriculations et aux inscriptions modificatives qui lui sont demandées. Il doit toutefois les refuser au cas d'omission d'une des mentions que doit contenir la déclaration, et au cas d'absence d'un des documents qui doivent être annexés à celle-ci.

Il revêt de son visa les quatre exemplaires de la déclaration et y porte le numéro d'immatriculation. Il en remet un exemplaire au requérant.

Art. 24.

Les jugements ou arrêts ayant acquis force de chose jugée :

- 1° portant rectification d'immatriculation au registre du commerce;
- 2° portant interdiction ou mise sous conseil judiciaire du commerçant ou mainlevée de ces mesures;
- 3° prononçant la séparation de corps et de biens, ou la séparation de biens d'époux dont l'un est commerçant;

4° déclaratifs d'absence d'un commerçant;

5° désignant un administrateur provisoire ou un séquestre des biens d'un commerçant ou portant mainlevée de ces mesures;

6° tenant lieu de déclaration de cession ou de cessation du commerce;

7° déclaratifs de faillite, de clôture des opérations de la faillite par liquidation ou par défaut ou insuffisance d'actif, de rapport de déclaration de faillite, de réouverture de faillite, d'excusabilité ou d'inexcusabilité, de réhabilitation;

8° portant condamnation du chef de banqueroute simple ou frauduleuse;

moeten dezelfde bescheiden in verband met de nieuwe vreemdelingen bij de opgaaf voor wijziging van het ingeschrevene worden gevoegd in de vorm van afschriften, voor eensluidend verklaard door de overheid, die ze heeft afgegeven.

Art. 21.

Indien de lasthebber een vreemdeling is, moet de verzoeker in het bij artikel 12 bedoelde geval bij zijn opgaaf voor inschrijving of voor wijziging van het ingeschrevene een door de overheid, die het afgegeven heeft, voor eensluidend verklaard afschrift der bescheiden voegen, waaruit blijkt, dat de lasthebber gemachtigd is in België te verblijven en er zijn werkzaamheid uit te oefenen.

HOOFDSTUK IV.

Het centraal handelsregister.

Art. 22.

Door de Minister van de Middenstand wordt een centraal handelsregister gehouden, waarin alle inschrijvingen, welke in alle handelsregisters van het Rijk voorkomen, worden samengebracht.

HOOFDSTUK V.

Verplichtingen der referendarissen en griffiers.

Art. 23.

De referendaris of de griffier is gehouden de inschrijvingen en wijzigingen te doen, welke hem worden gevraagd. Hij moet dit echter weigeren bij verzuim van een der vermeldingen, welke de opgaaf moet bevatten of wanneer een van de daarbij te voegen stukken ontbreekt.

Hij tekeat de vier exemplaren van de opgaaf voor gezien en zet er het inschrijvingsnummer op. Hij geeft een exemplaar aan de verzoeker terug.

Art. 24.

Een voor eensluidend verklaard afschrift van de in kracht van gewijsde gegane vonnissen of arresten :

1° tot verbetering van een inschrijving in het handelsregister;

2° tot het ontzetten of het onder gerechtelijk raadsman stellen van de handelaar of het opheffen dezer maatregelen;

3° tot uitspraak van scheiding van tafel en bed of scheiding van goederen ten aanzien van echtgenoten, van wie één een handelaar is;

4° tot verklaring van afwezigheid van een handelaar;

5° tot aanwijzing van een voorlopig beheerder of een sequester van de goederen van een handelaar of opheffing van deze maatregelen;

6° geldende als verklaring van afstand of van opheffing van een handel;

7° tot faillietverklaring, sluiting der verrichtingen van het faillissement door vereffening of door gebrek aan of ontoereikendheid van de activa, intrekking der faillietverklaring, heropening van het faillissement, verklaring van verschoonbaarheid of niet-verschoonbaarheid, eerherstel;

8° tot veroordeling wegens eenvoudige of bedrieglijke bankbreuk;

9° de délégation d'un juge sur requête en concordat, d'homologation, annulation ou résolution du concordat;

10° accordant, prolongeant ou révoquant un sursis de paiement;

11° portant condamnation du chef des infractions visées aux articles 39 à 44;

12° prononçant la dissolution, mise en liquidation ou nullité des sociétés commerciales.

doivent être transmis, en copie certifiée conforme, par le référendaire ou le greffier de la juridiction qui les a prononcés, au registre central du commerce qui en transmettra copie au référendaire ou au greffier de chacun des autres tribunaux au registre du commerce desquels le commerçant, personne physique ou morale, est immatriculé.

Les jugements et arrêts visés aux 2°, 4°, 5°, 7°, 8°, 11° en 12° du présent article doivent faire l'objet d'une inscription modificative prise d'office par le référendaire ou le greffier.

Art. 25.

L'officier de l'état-civil qui a transcrit ou prononcé le divorce d'époux dont l'un est commerçant doit transmettre une copie certifiée conforme de la transcription au registre central du commerce qui en enverra copie au référendaire ou au greffier de chacun des autres tribunaux au registre du commerce desquels le commerçant est immatriculé.

Art. 26.

Tout jugement ou arrêt de radiation coulé en force de chose jugée fait l'objet, en marge de l'immatriculation, d'une mention par le référendaire ou le greffier au registre du commerce, ce dernier en avise le registre central qui avertit éventuellement, aux fins de radiation, les autres référendaires ou greffiers des tribunaux dans le ressort desquels l'intéressé est immatriculé.

CHAPITRE VI.

Des actions en rectification et en radiation.

Art. 27.

Tout intéressé peut demander en justice la rectification de toute mention inexacte d'une immatriculation.

Art. 28.

Tout intéressé peut demander en justice la radiation :

1° des immatriculations et des inscriptions modificatives reçues en violation de l'article 23;

2° des immatriculations ou des inscriptions modificatives faites à la requête de personnes à l'égard desquelles une décision judiciaire ayant acquis force de chose jugée constate qu'elles ne remplissent pas les conditions requises par les lois et règlements particuliers pour exercer l'activité commerciale faisant l'objet de cette immatriculation ou de cette inscription modificative.

Art. 29.

Lorsque des personnes ne remplissent plus les conditions requises par les lois et règlements particuliers pour exercer

9° tot aanwijzing van een rechter op een verzoek om een gerechtelijk akkoord, homologatie, nietigverklaring of ontbinding van een gerechtelijk akkoord;

10° waarbij uitstel van betaling wordt toegestaan, verlengd of herroepen;

11° tot veroordeling wegens bij de artikelen 39 tot 44 bedoelde misdrijven.

12° waarbij ontbinding, vereffening of nietigverklaring van handelsvennootschappen wordt uitgesproken.

moet door de referendaris of de griffier van het gerecht, dat deze vonnissen of arresten heeft uitgesproken, gezonden worden aan het centraal handelsregister, dat er een afschrift van zendt aan de referendaris of de griffier van elke der andere rechtbanken, in welker handelsregister de handelaar, natuurlijke of rechtspersoon, is ingeschreven.

Met betrekking tot de in 2°, 4°, 5°, 7°, 8°, 11° en 12° van dit artikel bedoelde vonnissen en arresten moet de referendaris of de griffier de inschrijving ambtshalve wijzigen.

Art. 25.

De ambtenaar van de burgerlijke stand, die de echtscheiding van echtgenoten, van wie één een handelaar is, heeft overschreven of uitgesproken, moet een voor eensluidend verklaard afschrift van de overschrijving zenden aan het centraal handelsregister, dat er een afschrift van zendt aan de referendaris of de griffier van elke der andere rechtbanken, in het handelsregister waarvan de handelaar is ingeschreven.

Art. 26.

Elk vonnis of arrest tot doorhaling, dat in kracht van gewijsde is gegaan, wordt in het handelsregister door de referendaris of de griffier vermeld op de kant van de inschrijving; deze brengt dit ter kennis van het centraal handelsregister, dat met het oog op de doorhaling de andere referendarissen of de griffiers van de rechtbanken, in welker rechtsgebied de belanghebbende is ingeschreven, eventueel waarschuwt.

HOOFDSTUK VI.

Vordering tot verbetering en doorhaling.

Art. 27.

Ieder belanghebbende kan in rechte de verbetering van elke onjuiste vermelding in een inschrijving vorderen.

Art. 28.

Ieder belanghebbende kan in rechte de doorhaling vorderen :

1° van de in strijd met artikel 23 aanvaarde inschrijvingen en wijzigingen.

2° van de inschrijvingen of wijzigingen ten verzoeken van personen ten aanzien van wie een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing vaststelt, dat zij niet voldoen aan de krachtens de bijzondere wetten en reglementen gestelde voorwaarden voor de uitoefening van de handelswerkzaamheid, welke het voorwerp van deze inschrijving of van deze wijziging is.

Art. 29.

Wanneer personen niet meer voldoen aan de bij de bijzondere wetten en reglementen gestelde voorwaarden

leur activité commerciale, le registre central informé en fait part au référendaire ou au greffier compétent.

Celui-ci procédera à la radiation, à moins que l'intéressé, avisé par lettre recommandée, ne justifie, dans le mois de la notification, de l'existence d'un recours prévu par la loi ou la réglementation particulière qui régit l'exercice de son activité.

Art. 30.

Le tribunal compétent pour connaître de l'action en rectification est celui au greffe duquel se trouve le registre du commerce contenant l'immatriculation dont une mention doit être rectifiée.

Toutefois, dans le cas où un commerçant immatriculé au registre du commerce d'un tribunal prend une nouvelle immatriculation au registre du commerce d'un autre tribunal, l'inscription modificative qu'il est tenu de prendre au premier registre ne peut faire l'objet d'une action en rectification, si l'erreur ou l'omission qu'elle comporte se retrouve dans l'immatriculation nouvelle. Dans ce cas, l'action doit être poursuivie contre l'immatriculation nouvelle.

Art. 31.

Le tribunal compétent pour connaître de l'action en radiation est celui au greffe duquel se trouve le registre du commerce contenant l'immatriculation qui doit être radiée en tout ou en partie.

Toutefois, lorsque l'action introduite a pour objet de faire radier une ou plusieurs mentions qui ont fait l'objet d'immatriculation dans des registres différents, le tribunal compétent est celui dans le ressort duquel est situé l'établissement principal du commerçant, à moins que le moyen invoqué à l'appui de l'action ne s'applique pas à l'établissement principal.

CHAPITRE VII.

De la publicité du registre du commerce et du registre central du commerce.

Art. 32.

Toute personne peut consulter gratuitement le registre du commerce et se faire délivrer, à ses frais, par le référendaire ou le greffier des extraits du registre.

Ces extraits ne font pas mention des décisions judiciaires relatives :

- a) à la faillite et à la banqueroute, en cas de réhabilitation;
- b) au concordat ou au sursis de paiement après l'exécution du concordat ou le paiement des dettes;
- c) à l'interdiction ou à la nomination d'un conseil judiciaire lorsqu'un jugement de mainlevée est intervenu;
- d) aux condamnations visées aux articles 39 à 44.

Art. 33.

Toute personne peut consulter gratuitement le registre central du commerce.

Art. 34.

Tous les actes, factures, lettres, notes de commande et autres pièces analogues de nature commerciale émanés de

zijn voor de uitoefening van hun handelswerkzaamheid, deelt het centraal handelsregister, dat hiervan kennis heeft gekregen, dit mede aan de bevoegde referendaris of griffier.

Deze gaat over tot doorhaling, tenzij de belanghebbende, die hiervan bij aangetekend schrijven in kennis is gesteld binnen een maand na de kennisgeving, aantoont, dat er beroep is ingesteld op grond van de wet of reglementering, welke voor de uitoefening van zijn werkzaamheid van toepassing is.

Art.30.

Is bevoegd om kennis te nemen van de vordering tot verbetering, de rechtbank bij welke griffie het handelsregister berust met de inschrijving, waarvan een vermelding moet worden verbeterd.

Evenwel, ingeval een in het handelsregister van een rechtbank ingeschreven handelaar een nieuwe inschrijving in het handelsregister van een andere rechtbank neemt, kan de wijziging, welke hij in het eerste handelsregister verplicht is te doen, niet het voorwerp zijn van een vordering tot verbetering, indien de vergissing of het verzuim, welke de wijziging inhoudt, ook voorkomt in de nieuwe inschrijving. In dat geval moet de vordering tegen de nieuwe inschrijving worden ingesteld.

Art. 31.

Is bevoegd om kennis te nemen van de vordering tot doorhaling, de rechtbank bij welke griffie het handelsregister berust met de inschrijving, welke geheel of gedeeltelijk moet worden doorgehaald.

Evenwel, wanneer de ingestelde vordering tot doel heeft één of meer vermeldingen, welke het voorwerp van inschrijvingen in verschillende registers zijn, te doen doorhalen, is die rechtbank bevoegd, in welker rechtsgebied de hoofd-inrichting van de handelaar gevestigd is, behalve wanneer het aangevoerde middel tot staving van de vordering niet geldt voor de hoofd-inrichting.

HOOFDSTUK VII.

Openbaarheid van het handelsregister en van het centraal handelsregister.

Art. 32.

Een ieder kan kosteloos inzage nemen van het handelsregister en zich op eigen kosten door de referendaris of de griffier uittreksels uit het register doen geven.

Deze uittreksels vermelden niet de rechterlijke beslissingen betreffende :

- a) faillissement en bankbreuk, in geval van eerherstel;
- b) gerechtelijk akkoord of uitstel van betaling na de tenuitvoerlegging van het gerechtelijk akkoord of de betaling van de schulden;
- c) ontzetting of benoeming van een gerechtelijk raadsman, wanneer een vonnis van opheffing gewezen is;
- d) de bij de artikelen 39 en 44 bedoelde veroordelingen.

Art. 33.

Een ieder kan kosteloos inzage nemen van het centraal handelsregister.

Art. 34.

Alle akten, facturen, brieven, bestellingen en andere soortgelijke stukken van commerciële aard, welke uitgaan

commerçants porteront les mots écrits en toutes lettres ou en abréviation « Registre du commerce » ou « Handelsregister » (R.C. ou H.R.), suivies de l'indication du siège du tribunal de l'établissement et du numéro d'immatriculation.

Les immeubles et les échoppes sur les marchés publics, utilisés pour l'exercice d'un commerce ainsi que les véhicules à usage principalement commercial, porteront, de façon apparente, les mêmes indications.

Art. 35.

Tout exploit d'ajournement signifié à la requête d'un commerçant lorsque l'action trouve sa cause dans un acte de commerce fait mention du numéro sous lequel le requérant est immatriculé au registre du commerce.

CHAPITRE VIII.

Des sanctions.

Art. 36.

A défaut de mention du numéro d'immatriculation au registre du commerce dans l'exploit d'ajournement et sauf justification de cette inscription à la date de l'intentement de l'action dans le délai imparti par le tribunal, celui-ci déclare d'office l'action non recevable.

Art. 37.

Est irrecevable toute action principale, reconventionnelle ou en intervention qui trouve sa cause dans une activité commerciale pour laquelle le requérant n'était pas immatriculé lors de l'intentement de l'action.

Cette non-recevabilité est couverte si elle n'est proposée avant toute autre exception ou toute défense.

Art. 38.

Les actes de la procédure déclarée non recevable en vertu des articles 36 et 37 interrompent la prescription ainsi que les délais de procédure impartis à peine de déchéance.

Art. 39.

Sera puni d'une amende de 26 à 10.000 francs celui qui exerce une activité commerciale pour laquelle il n'est pas immatriculé au registre du commerce.

Est puni d'un emprisonnement d'un mois à six mois et d'une amende de 100 à 10.000 francs ou d'une de ces peines seulement celui qui exerce une activité commerciale alors que l'immatriculation au registre du commerce lui a été refusée ou a fait l'objet d'une radiation.

Si trois jours après la signification d'un jugement ou d'un arrêt portant condamnation et coulé en force de chose jugée, le condamné persiste à exercer le commerce qui lui est interdit, le Ministère public fait apposer les scellés sur le local où s'exerce le commerce ou prend toute autre mesure appropriée et le contrevenant encourt un emprisonnement d'un mois à six mois et une amende de 100 à 10.000 francs.

van handelaars dienen voluit geschreven of bij afkorting de woorden « Handelsregister » of « Registre du Commerce » (H. R. of R. C.) te vermelden met opgave van de zetel van de rechtbank der inrichting en van het inschrijvingsnummer.

De voor de uitoefening van een handel gebruikte gebouwen en marktkramen, alsmede de vervoermiddelen, welke hoofdzakelijk voor handelsdoeleinden gebruikt worden, dragen op zichtbare wijze dezelfde aanduidingen.

Art. 35.

Elk op verzoek van een handelaar betekend dagvaardingsexploot vermeldt, wanneer de vordering haar oorzaak vindt in een daad van koophandel, het nummer, waaronder de verzoeker in het handelsregister is ingeschreven.

HOOFDSTUK VIII.

Sancties.

Art. 36.

Bij gebreke van vermelding van het nummer der inschrijving in het handelsregister in het exploit van dagvaarding en behoudens verantwoording van die inschrijving op de datum, waarop de eis werd ingesteld binnen de door de rechtbank gestelde termijn, verklaart deze de eis van ambtswege niet-ontvankelijk.

Art. 37.

Onontvankelijk is elke hoofdeis, tegeneis of eis tot tussenkomst welke zijn grond vindt in een handelswerkzaamheid waarvoor de verzoeker niet ingeschreven was bij het instellen van de vordering.

Die niet-ontvankelijkheid is gedekt indien zij niet vóór iedere andere exceptie of verweermiddel wordt voorgesteld.

Art. 38.

Door de akten van de rechtspleging, die krachtens de artikelen 36 en 37 onontvankelijk wordt verklaard, worden de verjaring, alsmede de op de straffe van nietigheid bepaalde rechtsplegingstermijnen gestuit.

Art. 39.

Wordt gestraft met geldboete van 26 frank tot 10.000 frank hij, die een handelswerkzaamheid uitoefent, waarvoor hij niet ingeschreven is in het handelsregister.

Wordt gestraft met gevangenisstraf van één maand tot zes maanden en met geldboete van 100 frank tot 10.000 frank of met één van die straffen alleen, hij, die een handelswerkzaamheid uitoefent, nadat de inschrijving in het handelsregister hem geweigerd werd of nadat ze doorgehaald werd.

Blijft de veroordeelde drie dagen na de betekening van een vonnis of een arrest van veroordeling, dat in kracht van gewijsde is gegaan, de hem verboden handel verder drijven, dan doet het Openbaar Ministerie de zegels leggen op het lokaal, waarin de handel uitgeoefend wordt, of treft iedere andere gepaste maatregel; de overtreder wordt gestraft met gevangenisstraf van één maand tot zes maanden en met geldboete van 100 frank tot 10.000 frank.

Art. 40.

Est puni d'une amende de 26 à 10.000 francs celui qui n'a pas requis d'inscription modificative dans le délai prévu selon le cas par les articles 13 et 14.

Art. 41.

Est puni d'une amende de 100 à 10.000 francs celui qui fait sciemment une déclaration inexacte aux fins d'immatriculation ou d'inscription modificative.

Art. 42.

Est puni d'une amende de 100 à 10.000 francs le mandataire qui, dans le cas prévu à l'article 12, omet sciemment de fournir dans la déclaration les renseignements le concernant.

Art. 43.

Est puni d'une amende de 26 francs à 1.000 francs celui qui omet de requérir la radiation prévue à l'article 18.

Art. 44.

Est punie d'une amende de 26 francs à 1.000 francs toute infraction à l'article 34 de la présente loi.

Art. 45.

Toutes les dispositions du Livre premier du Code pénal sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

CHAPITRE IX.

Dispositions fiscales.

Art. 46.

Dans l'article 59, 35°, de l'arrêté du Régent du 26 juin 1947 contenant le Code des droits de timbre, les mots « aux actions en rectification d'inscription introduites par des tiers » sont remplacés par les mots « aux actions en rectification ou radiation introduites par des tiers ».

Art. 47.

L'article 277 de l'arrêté royal n° 64 du 30 novembre 1939 contenant le Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe est remplacé par la disposition suivante :

Il est perçu pour les inscriptions au registre du commerce :

- 1° un droit de 200 francs pour chaque immatriculation;
- 2° un droit de 100 francs pour chaque inscription modificative.

Les inscriptions modificatives faites d'office sont exemptées du droit.

Art. 48.

L'article 278 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe précité, est abrogé.

Art. 40.

Wordt gestraft met geldboete van 26 frank tot 10.000 fr., hij, die de wijziging van het ingeschrevene niet binnen de bij de artikelen 13 en 14 gestelde termijn gevorderd heeft.

Art. 41.

Wordt gestraft met geldboete van 100 frank tot 10.000 frank, hij die wetens een onjuiste opgaaf voor inschrijving of wijziging doet.

Art. 42.

Wordt gestraft met geldboete van 100 frank tot 10.000 frank, de lasthebber, die in het bij artikel 12 bedoelde geval wetens verzuimt de hem betreffende gegevens te vermelden in de opgaaf.

Art. 43.

Wordt gestraft met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank hij, die verzuimt de in artikel 18 bepaalde doorhaling te vorderen.

Art. 44.

Elke overtreding van artikel 34 van deze wet wordt gestraft met geldboete van 26 frank tot 1.000 frank.

Art. 45.

Alle bepalingen van Boek I van het Wetboek van Strafrecht zijn van toepassing op de bij deze wet bepaalde misdrijven.

HOOFDSTUK IX.

Fiscale bepalingen.

Art. 46.

In artikel 59, 35°, van het besluit van de Regent van 26 juni 1947, houdende het Wetboek der zegelrechten, worden de woorden « door derden ingestelde vorderingen tot verbetering van een inschrijving » vervangen door de woorden « door derden ingestelde vorderingen tot verbetering of doorhaling ».

Art. 47.

Artikel 277 van het koninklijk besluit n° 64 van 30 november 1939, houdende het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, wordt vervangen als volgt :

Voor de inschrijvingen in het handelsregister wordt geheven :

- 1° een recht van 200 frank voor elke inschrijving;
- 2° een recht van 100 frank voor elke wijziging.

De ambtshalve aangebrachte wijzigingen zijn van het recht vrijgesteld.

Art. 48.

Artikel 278 van voornoemd Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten wordt opgeheven.

Art. 49.

Dans l'article 162, 27°, du même Code complété par l'article 8 de la loi du 13 août 1947, les mots « aux actions en rectification d'inscription introduites par des tiers » sont remplacés par les mots « aux actions en rectification ou radiation introduites par des tiers ».

CHAPITRE X.

Disposition générale.

Art. 50.

Les recensements décennaux, prévus par la loi du 14 décembre 1910, peuvent être invoqués par le Ministre ayant le registre central dans ses attributions à l'appui de demandes tendant à la rectification ou à la radiation des immatriculations.

CHAPITRE XI.

Disposition additionnelle.

Art. 51.

L'article 4 de la loi du 13 juin 1924 relative à l'électorat, à l'éligibilité et aux élections pour la formation des tribunaux de commerce est complété par la disposition ci après :

« Ne sont pas électeurs consulaires et sont inéligibles les personnes condamnées par application des articles 39, alinéa 2, et 41 de la loi sur le registre du commerce. »

CHAPITRE XII.

Dispositions transitoires.

Art. 52.

Le droit de 200 francs prévu à l'article 47 est réduit à 50 francs pour les immatriculations demandées en remplacement d'inscriptions qui existent au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 53.

Le Roi fixe la date de l'entrée en vigueur de la présente loi. Toutefois, la réinscription des commerçants immatriculés conformément à la loi du 30 mai 1924 modifiée par celle du 9 mars 1929 pourra avoir lieu à une date ultérieure fixée par le Roi et les immatriculations reçues conformément aux dites lois conserveront leur validité jusqu'à réinscription ou expiration du délai fixé par le Roi.

Art. 49.

In artikel 162, 27°, van hetzelfde Wetboek, aangevuld bij artikel 8 van de wet van 13 augustus 1947, worden de woorden « door derden ingestelde vorderingen tot verbetering van een inschrijving » vervangen door de woorden « door derden ingestelde vorderingen tot verbetering of doorhaling ».

HOOFDSTUK X.

Algemene bepaling.

Art. 50.

De bij de wet van 14 december 1910 bepaalde tienjaarlijkse tellingen kunnen door de Minister, die bevoegd is voor het centraal register, aangevoerd worden tot staving van verzoeken om verbetering of doorhaling van inschrijvingen.

HOOFDSTUK XI.

Aanvullende bepaling.

Art. 51.

Artikel 4 van de wet van 13 juni 1924, betreffende het kiesrecht, de verkiesbaarheid en de verkiezingen met het oog op de samenstelling der rechtbanken van koophandel, wordt aangevuld als volgt :

« Voor de rechtbanken van koophandel zijn geen kiezers en zijn niet verkiesbaar de personen, veroordeeld met toepassing van de artikelen 39, lid 2, en 41 van de wet op het handelsregister. »

HOOFDSTUK XII.

Overgangsbepalingen.

Art. 52.

Het bij artikel 45 bepaalde recht van 200 frank wordt tot 50 frank verminderd voor de inschrijvingen welke gevraagd worden ter vervanging van inschrijvingen, welke bestaan bij de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 53.

De Koning stelt de datum van inwerkingtreding van deze wet vast. Evenwel kan de wederinschrijving van handelaars, die ingeschreven zijn overeenkomstig de bij de wet van 9 maart 1929 gewijzigde wet van 30 mei 1924 eerst plaats hebben op een latere door de Koning te bepalen datum en blijven de inschrijvingen overeenkomstig gezegde wetten geldig tot wederinschrijving of tot wanneer de door de Koning gestelde termijn verstreken is.